

Z POTRZEBY SERCA

O niezwyklej szopce bożonarodzeniowej rozmawiamy z jej twórcą, wielkim rzeźbiarzem amatorem, wieloletnim członkiem ArtKlubu - Zdzisławem Dubielem, s.12

STAN WIECZNEJ CIEKAWOŚCI

Jedna z najsłynniejszych postaci krakowskiego środowiska muzycznego. Od niemal 30 lat związany także z Wieliczką, szef orkiestry OBLIGATO - Jerzy Soberńko, s.16

PARADOKS CZASU

Wywiad z Krzysztofem Gercem - doktorem nauk humanistycznych, psychologiem, terapeutą - o czasie i jego znaczeniu dla człowieka, s. 24

Bezpłatny magazyn kulturalno-informacyjny

nr 1 (98), styczeń 2022

Puls Wieliczki

ISSN: 2353-3226

*Szczęśliwego
Nowego Roku!*

STYCZEŃ 2022

aktualności / wydarzenia

- 3 CENTRUM AKTYWNOŚCI SPOŁECZNEJ
- 3 II SESJA MŁODZIEŻOWEJ RADY MIEJSKIEJ
- 4 WIGILIA DLA MIESZKAŃCÓW
- 6 KONCERT BARBÓRKOWY w Wielickiej Mediatece
- 7 Artur Kozioł 15 lat BURMISTRZEM WIELICZKI
- 8 KONCERT SYLWESTROWY W WIELICKIEJ MEDIATECE
- 10 Świąteczne spotkanie Kół Gospodyń Wiejskich
- 11 5 lat CAMPUS MISERICORDIAE
- 14 Sesja Gminnej Rady Seniorów
- 14 Odnowiona kapliczka w Grajowie
- 15 SOLNA PIŁKA dla Roberta Lewandowskiego
- 19 IX EDYCJA AKCJI „CHOINKA Z KLASĄ”
- 20 Wizyta Konsul Generalnej Rumunii
- 20 Spotkanie promujące przewodnik „Góry Rumunii”
- 21 SPOTKANIE MISTRZÓW w Wielickiej Mediatece
- 22 PODSUMOWANIE ROKU KULTURALNEGO 2021
- 23 ŚW. MIKOŁAJ ODWIEDZIŁ ŚWIETLICE ŚRODOWISKOWE
- 26 Barbórkowe warsztaty w Centrum Kultury
- 26 GABINET FILMOWYCH CIENI
- 26 ILUSTROWANA MUZYKĄ HISTORIA ROCKA
- 27 ŚW. MIKOŁAJ Z WIZYTĄ W CENTRUM KULTURY
- 27 RODZINNE WARSZTATY OZDABIANIA PIERNIKÓW
- 27 ZIMOWE WARSZTATY
- 28 Barbórkowy spacer górniczym szlakiem
- 28 Finał naboru do Międzyszkolnej Ligi Debat Oksfordzkich
- 28 Grudniowe spotkania dla seniorów
- 29 Wielicka biblioteka doceniona w konkursie
- 29 Akcja „I Ty możesz zostać św. Mikołajem”
- 29 Grudniowe spotkania w filiach Wielickiej Biblioteki
- 30 Spotkanie Wspólnoty Młodzieży
- 32 4 GRUDNIA - PAMIĘTAMY
- 32 W 40. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego w Polsce
- 33 Tablica pamiątkowa poświęcona Alfonsowi Długoszowi
- 33 „Królewskie srebra stołowe” do 16 stycznia 2022 r.
- 34 Nowy samochód bojowy dla OSP CHORĄGWICA
- 35 Nowe auto strażackie dla OSP WIELICZKA KRZYSZKOWICE
- 36 XXV Otwarty Puchar Polski Wushu Kung Fu
- 36 SUKCES W MISTRZOSTWACH POLSKI OYAMA PFK W KUMITE
- 37 WSPIERAMY POTRZEBUJĄCYCH
- 39 WIELICKA MEDIATEKA POLECA

zbliżenia

- 16 Jerzy Sobeńko: *Młodość - stan wiecznej ciekawości*

wywiad

- 12 Zdzisław Dubiel: *Z POTRZEBY SERCA*
- 24 dr Krzysztof Gerc: *Czasu nie można kupić*

z górnej półki

- 31 Jarosław Czechowicz poleca

by zdrowym być...

- 38 Zdzisław Kapera: *BY ZDROWYM BYĆ*

Wydawca / Redakcja

WIELICKIE CENTRUM KULTURY
Rynek Górny 6, 32-020 Wieliczka
e-mail: pulswieliczki@wieliczka.eu
www.wck.wieliczka.eu

WIELICKIE
CENTRUM KULTURY

Puls Wieliczki

PUNKTY DYSTRYBUCJI:

Wieliczka: Wielickie Centrum Kultury, UMiG Wieliczka, CER Solne Miasto, Starostwo Powiatowe, Wielicka Mediateka, Kampus Wielicki, Ośrodek Zdrowia, Urząd Pracy, Zakład Gospodarki Komunalnej, Gminny Zarząd Dróg w Wieliczce, MGOPS Wieliczka, Zarząd Budynków Komunalnych, Apteka nad Solą, Apteka Barbary Lisak, Sklepy Biedronka, Sklepy MARKET POINT, Parana Resto i Cafe, Sklep Paleo, Sklep Lewiatan, Mydlarnia U FRANCISZKA, Cukiernia Bieniak, Sklep Groszek na ul. Reformackiej, Sklep Lewiatan ul. Grottgera, Dom Handlowy Kinga, **Krzyszkowice:** Delikatesy Metro, **Czarnochowice:** Sklep ODiDO, **Kokotów:** Carrefour Express, świetlica środowiskowa, **Strumiany:** Kropka, **Węgrzce Wielkie:** Żabka, **Grabie:** Sklep u Hani, **Mała Wieś:** Delikatesy Zak, Sklep u Ani, **Sułków:** Delikatesy Sezam, świetlica środowiskowa, **Lednica Górna:** Sklep Żabka, świetlica środowiskowa, **Zabawa:** Sklep Żabka, **Rożnowa:** Sklep Carrefour, **Pawlikowice:** Sklep Lewiatan, **Siercza:** Sklep Lewiatan, **Janowice:** Sklep Avita, świetlica środowiskowa, **Raciborsko:** Sklep Groszek, **Gorzków:** Sklep Sowa, **Grajów:** Sklep MINI-MAX, **Chorągiewka:** Sklep Społem, **Mietniów:** Sklep Wielobranżowy Mietniów 264, świetlica środowiskowa, **Jankówka:** Sklep Wotek Agata, Bogustaw, Golkowice: ABC SMAK, **Grabówki:** Sklep u Kaczora, **Sygneczów:** Sklep Lewiatan, świetlica środowiskowa, **Podstolice:** Sklep U Zbyszka, **Byszyce:** U Justysi, Hurtownia spożywcza Kazpol, **Brzegi:** Sklep wielobranżowy, **Koźmice Wielkie:** Apteka Mniszek

CENTRUM AKTYWNOŚCI SPOŁECZNEJ

W ODPOWIEDZI NA POTRZEBY AKTYWNE DZIAŁAJĄCEGO ŚRODOWISKA SENIORSKIEGO, Z INICJATYWY BURMISTRZA WIELICZKI ARTURA KOZIOŁA POWSTAŁA NOWA PRZESTRZEŃ DO SPOTKAŃ - CENTRUM AKTYWNOŚCI SPOŁECZNEJ Z SIEDZIBĄ PRZY PLACU KOŚCIUSZKI 2. INSTYTUCJA ROZPOCZĘŁA DZIAŁALNOŚĆ POD PATRONATEM WIELICKIEGO CENTRUM KULTURY.

foto. UMiG Wieliczka

Do zadań nowego Centrum należy m.in. koordynacja działań oraz współpraca z organizacjami senioralnymi, diagnozowanie ich potrzeb w obszarach kultury, tworzenie przyjaznych warunków dla działalności kulturalnej i społecznej w Gminie Wieliczka, a także integracja oraz wsparcie i fachowa pomoc dla inicjatyw kulturalnych. A wszystko to we współpracy Wielickiego Centrum Kultury z przedstawicielami Gminnej Rady Seniorów w Wieliczce, Stowarzyszenia Wielickiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku oraz Uniwersytetu Trzeciego Wieku im. Jana Pawła II. W listopadzie odbyły

się pierwsze spotkania, podczas których opracowano koncepcję związaną z wykorzystaniem nowej przestrzeni, a także listę projektów, jakie będą realizowane w ramach działalności Centrum. Pierwsze pomysły obejmują organizację senioriady i spartakiady dla seniorów, które odbędą się w przyszłym roku. W nowej siedzibie dyżurować będą m.in. przedstawiciele Gminnej Rady Seniorów oraz Uniwersytetu Trzeciego Wieku; będzie to również nowe miejsce dla realizacji projektu „Seniorzy i Teatr”. Stworzona przestrzeń pozwoli na organizację lekcji języków obcych, warsztatów artystycznych, szkoleń z różnych dziedzin, prelekcji, spotkań i wiele innych inicjatyw realizowanych w ramach prowadzonych uniwersytetów. Nowe miejsce jest już gotowe na przyjęcie seniorów, od 1 grudnia otwarte na wspólne spotkania, rozwijanie pasji i realizację pomysłów, których nie brakuje najstarszym mieszkańcom miasta. UMiG Wieliczka

II SESJA MŁODZIEŻOWEJ RADY MIEJSKIEJ W WIELICZCE

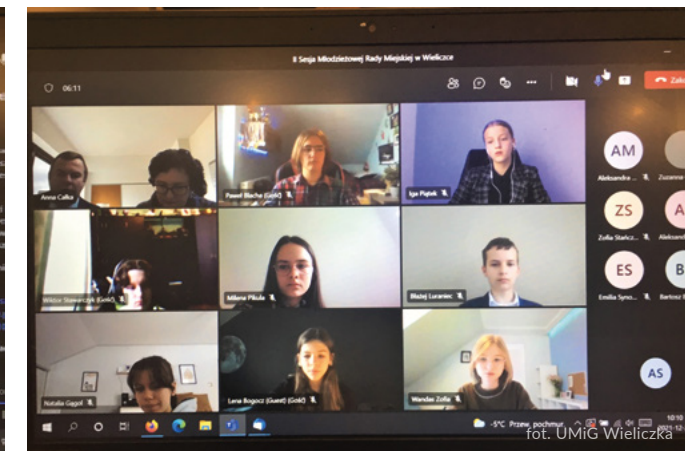

foto. UMiG Wieliczka

22 grudnia odbyła się II sesja Młodzieżowej Rady Miejskiej w Wieliczce. Posiedzenie odbyło się online. Podczas obrad, które prowadził Paweł Blacha - przewodniczący Rady, powołane zostały zespoły robocze do spraw:

Zdrowia, Sportu i Kondycji Młodzieży w składzie: Dominika Mazurek - przewodnicząca, Zofia Stańczykiewicz, Wiktor Stawarczyk,

Ekologii i Środowiska w składzie: Aleksandra Piotrowska - przewodnicząca, Zuzanna Góral, Aleksandra Michalik,

Kultury i Edukacji w składzie: Błażej Luraniec - przewodniczący, Natalia Gągól, Emilia Synowiec,

Promocji, Kontaktu z Młodzieżą i Aktywności Medialnej

w składzie: Tomasz Zelek - przewodniczący, Lena Bogocz, Zofia Wandas.

Uchwałę podjęto jednomyślnie. Zespoły zajmą się tematyką, która jest najbliższa młodzieży zamieszkującej Miasto i Gminę Wieliczka. Na zakończenie wszyscy złożyli sobie życzenia wesołych Świąt i szczęśliwego Nowego Roku.

W posiedzeniu Młodzieżowej Rady udział wzięli: Agnieszka Szczepaniak - zastępca burmistrza ds. Społecznych, Anna Całka - dyrektor Wydziału Szkół i Przedszkoli oraz Paweł Cieśla - radca prawny. Podsumowanie w formie notatki przygotował protokolujący całość spotkania Błażej Luraniec. UMiG Wieliczka

WIGILIA DLA MIESZKAŃCÓW

W OSTATNIĄ NIEDZIELĘ PRZED ŚWIĘTAMI BOŻEGO NARODZENIA NA RYNKU GÓRNYM W WIELICZCE ODBYŁA SIĘ TRADYCYJNA WIGILIA DLA MIESZKAŃCÓW. W TEGOROCZNYM PROGRAMIE UROCZYSTOŚCI NIE MOGŁO ZABRAKNAĆ WSPÓLNEGO KOLĘDOWANIA Z UDZIAŁEM LOKALNYCH MUZYKÓW I GRUP KOLĘDNICZYCH. NA SCENIE ZAPREZENTOWALI SIĘ: ZESPÓŁ KOLĘDNICZY OSP Z ZABAWY, GRUPA KOLĘDNICZA Z KOKOTOWA, SCHOLA HOSANNA ZE STRUMIAN ORAZ GRUPA KOLĘDNICZA Z MAŁEJ WSI.

Tradycyjnie życzenia wszystkim mieszkańcom złożył burmistrz Wieliczki Artur Kozioł wraz z proboszczem parafii św. Klemensa ks. Wojciechem Olszowskim. Tradycyjna degustacja potraw wigilijnych została przygotowana przez gospodynie z Brzegów, Gorzkowa, Janowic, Mietniowa, Lednicy Górnej, Sułkowa, Podstolic i Węgrzc Wielkich. Jak co roku podczas spotkania wigilijnego odbyła się zbiórka żywności dla osób potrzebujących, którą przeprowadził Parafialny Zespół Caritas. Na zakończenie świątecznego spotkania mieszkańców wręczono nagrody i wyróżnienia w konkursie na najpiękniejszy bożonarodzeniowy witraż.

Wyniki:

Kategoria: 3 i 4-latkki:

I miejsce: Gładysz Kornelia, Przedszkole Samorządowe w Koźmicach Wielkich, grupa TYGRYSKI, 4 lata

II miejsce: Ładyga Anna, Przedszkole Samorządowe nr 5 w Wieliczce, grupa SŁONECZKA, 4 lata

III miejsce: Haraburda Antoni, Przedszkole Samorządowe nr 5 w Wieliczce, grupa SŁONECZKA, 4 lata

Wyróżnienia:

Latocha Anna, Przedszkole Samorządowe nr 1 w Wieliczce, grupa BIEDRONKI, 4 lata

Nawalany Aleksandra, Przedszkole Samorządowe w Koźmicach Wielkich, grupa TYGRYSKI, 4 lata

Popek Szymon, Oddział Przedszkolny przy Szkole Podstawowej w Sierczy, grupa I, 4 lata

Kategoria: 5 i 6-latkki i uczniowie klas „0”:

I miejsce: Kadula Antonina, Przedszkole Samorządowe nr 2 w Wieliczce, grupa IV, 6 lat

II miejsce: Włoch Jan, Oddział Przedszkolny przy Szkole Podstawowej w Janowicach, grupa „0”, 6 lat

III miejsce: Spychała Olga, Przedszkole Samorządowe nr 1 w Wieliczce, grupa WIEWIÓRKI, 6 lat

Wyróżnienia:

Bielski Szymon, Przedszkole Samorządowe w Strumianach, grupa „STARSZAKI”, 6 lat

Król Karina, Przedszkole Samorządowe nr 2 w Wieliczce, grupa V, 6 lat

Komisarczyk Emilia, Oddział Przedszkolny przy Szkole Podstawowej w Sierczy, grupa II, 6 lat

Florczyk Daria, Przedszkole Samorządowe nr 5 w Wieliczce, grupa 5-6 -latki, 6 lat

Kategoria: uczniowie klas I-III:

I miejsce: Bąber Emilia, Szkoła Podstawowa nr 4 w Wieliczce, kl. I

II miejsce: Zuska Amelia, Szkoła Podstawowa w Gorzkowie, kl. III

III miejsce: Bodura Bartłomiej, Szkoła Podstawowa w Raciborsku, kl. I

Wyróżnienia:

Ludwin Magdalena, Szkoła Podstawowa w Gorzkowie, kl. III

Woźniak Milena, Szkoła Podstawowa w Gorzkowie, kl. I

Kategoria: uczniowie klas IV-VI:

I miejsce: Chwaja Emilia, Szkoła Podstawowa Grabie kl. V

II miejsce: Racisz Amelia, Szkoła Podstawowa w Gorzkowie, kl. VI

III miejsce: Mastalska Alicja, Szkoła Podstawowa w Śledziejowicach, kl. IV

Wyróżnienia:

Chlebda Iwona, Szkoła Podstawowa w Śledziejowicach, kl. V

Kacper Szymki, Szkoła Podstawowa w Śledziejowicach, kl. IV

Wielickie Centrum Kultury

KONCERT BARBÓRKOWY w Wielickiej Mediatece

3 grudnia, w przeddzień Świętej Barbary, w Wielickiej Mediatece odbył się wyjątkowy Koncert Barbórkowy. Wydarzenie poprowadziła Jolanta Suder, a zagrała Orkiestra Strausowska Obligato z towarzyszeniem wspaniałych solistów: Moniki Węgiel, Jakuba Oczkowskiego i Sylwii Frączek. Gospodarz uroczystości burmistrz Wieliczki Artur Kozioł złożył życzenia Górnikom z okazji ich święta. Wydarzenie zaszczylicili obecnością Konsul Generalna Rumunii w Polsce Ance Mihai oraz Konsul Honorowy Rumunii w Krakowie Ignat Timar. UMiG Wieliczka

TEGOROCZNE OBCHODY BARBÓRKI POŁĄCZONO Z WYJĄTKOWYM JUBILEUSZEM - W GRUDNIU MINĘŁO 15 LAT ODKĄD URZĄD BURMISTRZA MIASTA I GMINY WIELICZKA OBJĄŁ ARTUR KOZIOŁ.

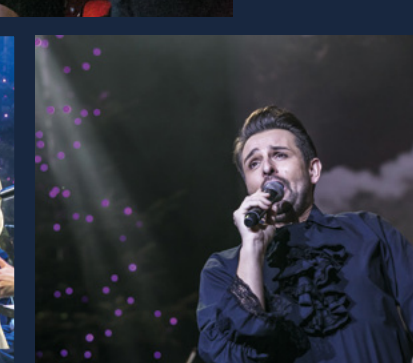
Po raz pierwszy złożył przyrzeczenie w Magistracie w obecności wszystkich radnych w 2006 r. Później jeszcze 3-krotnie głosami zdecydowanej większości mieszkańców wybierany na stanowisko, który piastuje do dziś. „Burmistrzem Wieliczki został człowiek z wizją i człowiek z pasją. Myślę, że gdy popatrzymy na Mediatekę, Solne Miasto, Arenę Lekkoatletyczną (to tylko niektóre obiekty, które powstały z jego inicjatywy) to nie da się tej wizji nie zobaczyć. Przypomnijmy sobie rok 2012 gdy na sportowej mapie Europy podczas Euro 2012 Wieliczka była widoczna i zajęła ważne miejsce; gdy wspomnimy Światowe Dni Młodzieży w 2016 roku, to że ŚDM odbyły na wielickiej ziemi, że dały taki wspaniały owoc, mam na myśli z jednej strony 2,5 mln osób które w Brzegach i Kokotowie się zgromadziły, ale także powstanie Wielickiej Strefy Aktywności Gospodarczej, która zapewnia rozwój naszej gminie - to ta wizja i pasja jest szczególnie widoczna. Dlatego bardzo cieszymy się, my radni, współpracownicy i mieszkańcy, że możemy wspólnie z Tobą Burmistrzu współpracować i współtworzyć to piękne miasto.” - pokreślił w swoim wystąpieniu przewodniczący Rady Miejskiej w Wieliczce Tadeusz Luraniec. 15 lat sprawowania funkcji Burmistrza to ogromna odpowiedzialność, wielkie zadanie, ale też dowód zaufania mieszkańców. Jak wiele się wydarzyło w przeciągu tych 15 lat trudno wymienić i zapamiętać. Niewątpliwie w tym czasie powstała większość obiektów użyteczności publicznej z ofertą czasu wolnego takich jak: Centrum Solne Miasto z basenem, Arena Lekkoatletyczna, Miasteczko Ruchu Drogowego, Wielicka Mediateka, Szkoła Mistrzostwa Sportowego, obiekty Orlik, hale sportowe, place zabaw, park Pod Baranem, budynek dworca itp. Przeprowadzono rewitalizację centrum historycznego miasta Wieliczka, rozpoczęła się intensywna budowa kanalizacji, rozwój komunikacji, działania ekologiczne (solary, fotowoltaika itp.). W całości od podstaw zbudowana została Wielicka Strefa Aktywności Gospodarczej. Centra sołectw zyskały nową infrastrukturę: świetlice, place zabaw itp. Ochotnicze Straże Pożarne zostały wzmocnione zakupem profesjonalnego sprzętu, modernizacją obiektów. Rozbudowano również ofertę czasu wolnego, powstały cykliczne

Artur Kozioł Burmistrzem Miasta i Gminy Wieliczka już 15 lat

wydarzenia plenerowe i w nowych obiektach społecznych. Zorganizowano regularne spotkania Kół Gospodyń Wiejskich, powstała Gminna Rada Seniorów i Młodzieżowa Rada. Każdy z nas może zauważyć owe działania i ich efekty w swoim otoczeniu. Osiągnięcie takich celów wymaga przede wszystkim odwagi, wizji, umiejętności pozyskiwania środków i współpracy przy ich realizacji. Te cechy sprawiają, że Artur Kozioł pełni funkcję już od 15 lat. Piątkowy wieczór był czasem gratulacji i podziękowań ale nie zabrakło też jubileuszowego tortu, śpiewów i tańców. UMiG Wieliczka

WIELKA GALA SYLWESTROWA W MEDIATECE

Koła Gospodyń Wiejskich - świąteczne spotkanie

7 GRUDNIA W WIELICKIEJ MEDIATECE ODBYŁO SIĘ ŚWIĄTECZNE SPOTKANIE PRZEDSTAWICIELEK KÓŁ GOSPODYŃ WIEJSKICH Z GMINY WIELICZKA, NA ZAPROSZENIE BURMISTRZA MIASTA I GMINY WIELICZKA ARTURA KOZIOŁA

Spotkanie było okazją, by podziękować za dotychczasową współpracę i zaangażowanie w projekty, wydarzenia i akcje charytatywne realizowane również w trudnym czasie pandemii. W spotkaniu wzięły udział burmistrz Miasta i Gminy Wieliczka Artur Kozioł, zastępca burmistrza ds. społecznych Agnieszka Szczepaniak, dyrektor Wielickiego Centrum Kultury Magdalena Kot, przewodniczący Rady Miejskiej w Wieliczkę Tadeusz Luraniec, radna Rady Miejskiej w Wieliczkę Małgorzata Krasoń oraz dyrektor Wydziału Kultury, Turystyki, Sportu i Komunikacji Społecznej Magdalena Golonka. Całe spotkanie uświetnił występ Michał Matuszewski. Wokalista przygodę z muzyką rozpoczął już w dzieciństwie, kiedy to jego talent odkryła ukochana babcia. To właśnie od niej otrzymał pierwszy instrument – keyboard. Ukończył szkołę muzyczną w Sanoku, gra na akordeonie i pianinie, a także ceni sobie muzykę Bojków i Łemków. Posiada niezwykle rzadko spotykany głos, najlepiej czuje się w polskim repertuarze, preferując w szczególności utwory, które mają coś szczególnego do przekazania. Śpiewa w krakowskich zespołach, poza tym prowadzi również zespół wykonujący muzykę bojkowską przy Muzeum Kultury Bojków w Myczkowie. Występował podczas koncertów z okazji Świątowych Dni Młodzieży. Jest finalistą 11. edycji „Must be the Music. Tylko muzyka” i uczestnikiem „The Voice of Poland”. Kilka dni temu wygrał „Szansę na sukces. Opole 2022” wykonując utwór „Odpływają kawiarenki” z repertuaru Ireny Jarockiej i powalczy w Opolskich Debiutach. Wielickie Centrum Kultury

5 lat Campus Misericordiae

15 grudnia 2016 r. na mocy porozumienia Miasta i Gminy Wieliczka oraz Caritas Archidiecezji Krakowskiej rozpoczęły działalność ośrodek wsparcia i mieszkania chronione dla osób starszych i z niepełnosprawnością na Campus Misericordiae w Brzegach.

Historyczne wydarzenia roku 2016 na zawsze wpisały się w nasze życie, budując naszą tożsamość i pokazując kierunek drogi. Moc płynąca ze spotkania papieża Franciszka z młodymi z całego świata to szczególny fundament, na którym trzeba nam rozwijać dobro i troskę o drugiego człowieka. To powołanie stało się żywym pomnikiem tamtych dni. Przez ostatnie pięć lat, dzień po dniu, w tym ważnym miejscu naszej wielickiej historii tworzyliśmy dobro utkane z ludzkiej życzliwości, zrozumienia, spotkania, rozmowy i uważności. To wielkie dzieło, które stało się miejscem do życia, przyjaźni, dobrych relacji i rozwoju jest naszą wspólną misją. W spotkaniu z podopiecznymi nie zabrakło wyrazów uznania, gratulacji i podziękowań. Bycie RAZEM daje siłę, a wzajemna życzliwość jest źródłem radości i zdrowia. Pan Burmistrz Artur Kozioł przekazał uczestnikom moc życzeń: „Niech ta wyjątkowa historia zawsze będzie inspiracją do tworzenia nowych projektów, wydarzeń, ale też codzienności. Każdy dzień niech przynosi nowe siły, zapał, radość i zdrowie, aby w tym właśnie miejscu budować wspólnotę, rodzinę. Twórzcie dobro – w spokoju i w zwyczajności – bo właśnie dobro jest platformą porozumienia, dialogu, współdziałania. Proszę dziś przyjąć moje gratulacje, wyrazy uznania oraz moc podziękowań za dar miejsca, ludzi, działania. Campus Misericordiae to ważny punkt na mapie naszej Gminy, a Państwa działalność niezmiennie przypomina źródło tej siły, która na dobru została zbudowana, dobrem wzrasta i ku dobru zmierza.” We wspólnym

świętowaniu wzięli również udział ks. Rafał Buzafa - sekretarz krakowskiego Caritas, ks. Bogdan Kordula - czynnie zaangażowany w uruchomienie placówki i sygnatariusz umowy z 2016 r., Agnieszka Szczepaniak i Piotr Krupa - zastępcy Burmistrza. Nie zabrakło i nas - zespołu MGOPS Wieliczka.

Z POTRZEBY SERCA

PRZEZ WIELE LAT W OKRESIE BOŻONARODZENIOWYM ZDOBIŁA WNĘTRZE KOŚCIOŁA ŚW. KLEMENSA. DZIŚ MOŻNA JĄ ZOBACZYĆ W SOLNYM MIEŚCIE. O NIEZWYKŁEJ SZOPCE ROZMAWIAMY Z JEJ TWÓRCĄ, WIELICKIM RZEŹBIARZEM AMATOREM, WIELOLETNIM, DZIŚ 80-LETNIM CZŁONKIEM ARTKLUBU – ZDZIŚŁAWEM DUBIELEM

Dziękuję, że zgodził się pan na rozmowę w tym bardzo zagonionym okresie. Muszę podkreślić, że szopka naprawdę robi wrażenie. Proszę opowiedzieć o tym, skąd wziął się pomysł na jej stworzenie. Jej historia zaczęła się w 2006 roku. Był to okres, w którym bardzo aktywnie uczestniczyłem w działaniach Artklubu, organizacji zrzeszającej wielickich artystów amatorów. Której był pan współzałożycielem, dodajmy. W tym czasie podtrzymywaliśmy intensywne kontakty z ówczesnym proboszczem parafii św. Klemensa, księdzem Gerle, o którym można powiedzieć, że był miłośnikiem sztuki. Bardzo dbał o wystrój kościoła i robił

to ze smakiem. Któregoś dnia rzucił pomysł, że może artyści Artklubu wyrzeźbiliby szopkę. W miejsce gipsowych figurek, których do tej pory używano. Ponieważ nie bardzo byliśmy w stanie wspólnie zabrać się do pracy, ostatecznie zaproponowałem proboszczowi, że sam się tym zajmę. Tworzył pan szopki już wcześniej? Tak, miałem pewną praktykę. Wiedziałem, jakich materiałów potrzeba i w pewnym stopniu byłem przygotowany do podjęcia wyzwania. Ale też powiedziałem, że nie mogę obiecać, że szopka faktycznie powstanie, a już na pewno nie od razu.

Ale powstała.

Podstawowa jej część gotowa była już w 2007 roku, a całość ukończyłem w 2009 roku.

Jakie elementy tworzyły fundament szopki?

Matka Boska, dzieciątko Jezus, św. Józef, a także anioł, którego również w tym pierwszym okresie wyrzeźbiłem. Wszystko razem wystawiono po raz pierwszy przed ołtarzem zimą 2007 roku. Potem konsekwentnie dokładałem nowe elementy. Pojawili się pastuszkowie, trzej królowie, zwierzęta.

Jak długo tworzył pan te pierwsze figury?

W sumie poświęciłem im jakieś, jak sądzę – 8 miesięcy. Nie tworzę szybko, poza tym, wiadomo, inne sprawy zajmują czas. Nigdy też nie tworzyłem z myślą o ilości. Należę do twórców, którzy się nie spieszą. Pracuję wtedy, kiedy czuję taką potrzebę.

Jakiej wielkości są figury?

1,20 m.

Spore. Jakie materiały były potrzebne do stworzenia szopki?

Przede wszystkim wysuszone drewno, z drzewa ściętego we właściwym czasie.

Szczęśliwie udało mi się kupić odpowiedni kawałek lipy o bardzo gęstym miąższu. Najpierw trzeba wyrzeźbić surowe postaci, potem dobrać kolory, tak żeby pasowały do całości, obrobić wyszlifować, zagruntować, potem położyć farby, a następnie wosk.

To faktycznie czasochłonny proces.

To prawda. Efekt jest natomiast taki, że figury wystarczy przetrzeć szmatką i już są doprowadzone do porządku.

Porozmawiajmy może o kolejnej ważnej rzeczy – początkach. Jak to się stało, że zaczął pan rzeźbić?

W drewnie robiłem od zawsze. Ciekawostką jest fakt, że mój dziadek był cieślą – specjalizował się w kładzeniu dachów dębowych, wujek zaś stolarzem, kuzyn podobnie.

Jest więc u pana w rodzinie tradycja pracy z drewnem.

Ale tak naprawdę zaczynałem od gliny. Pracowałem przez 12 lat na Akademii Górniczo-Hutniczej, na wydziale ceramiki. Tam zajmowałem się między innymi naprawą pieców ceramicznych i tam też poznałem zasady pracy z gliną, nauczyłem się wypalać, dobierać szkliwa. Równocześnie cały

czas ciągnęło mnie do drewna. Kiedy na powrót podjąłem pracę w energetyce – takie jest właśnie moje wykształcenie, pracowałem na zmiany i wówczas po nocnej zmianie miałem trzy dni wolnego, które wykorzystywałem właśnie na rzeźbienie. Zanim powstał Artklub wykonałem, dla przyjemności, wiele rzeźb, na prezenty, do domu, bo po prostu miałem taką potrzebę. Czasami ktoś mnie prosił, żebym coś wykonał.

Jakie motywy są panu najbliższe?

Pojawiło się trochę wątków religijnych, w tym szopki, również Ostatnia Wieczerza. Wyrzeźbiłem kiedyś postać Chrystusa Bojącego wspartego na czaszkach z grobów katyńskich. Ale w mojej twórczości dominują raczej motywy inspirowane przez folklor, legendy. Zrobiłem na przykład płaskorzeźbę – tryptyk „Wiosna”. Mocno urzekły mnie bieszczadzkie świątki, ogólnie sztuka tamtych rejonów, która stanowi inspirację do moich prób.

Jest pan z wykształcenia specjalistą od energetyki, a ma pan zdecydowanie artystyczne usposobienie.

Być może gdybym trafił do szkoły artystycznej, to dziś byłbym zawodowym artystą. Ale to byłyby zupełnie inne czasy. Faktem jest, że zawsze ciągnęło mnie do muzeów, miejsc, w którym można mieć kontakt ze sztuką.

Niezwyczajnie jest to, że w Wieliczce i okolicach jest tak wielu artystów amatorów, w tym sporo rzeźbiarzy.

Mamy tu bardzo prężne środowisko. Fantastycznych ludzi, twórców. Obrodziła nimi ta nasza wielicka ziemia.

Muszę na koniec podkreślić, jak bardzo inspirujący są tacy ludzie jak pan. Mają pasję i tej pasji oddani przez całe życie. Kreatywni. Nie siedzący przed telewizorem.

Ja osobiście po prostu nie mogłem siedzieć na miejscu i nic nie robić. Nie wiem, jak inni mogą spędzać czas, oglądając tylko programy w TV, podczas gdy tyle jest fajnych rzeczy do zrobienia.

Dziękuję panu serdecznie za rozmowę i życzę kolejnych owocnych lat. Wielickie Centrum Kultury / Katarzyna Adolf

Sesja Gminnej Rady Seniorów

8 grudnia odbyła się szósta sesja Gminnej Rady Seniorów, podczas której burmistrz Artur Kozioł zaprezentował plan budżetu Gminy Wieliczka na rok 2022 z uwzględnieniem polityki senioralnej. W rozmowach poruszano tematy związane z opieką zdrowotną dla seniorów, budową szpitala geriatrycznego, kwestie transportu publicznego, powołania Centrum Aktywności Społecznej, które służy również seniorom. Sesję prowadziła Przewodnicząca Gminnej Rady Seniorów Hanna Kozioł. Podczas sesji omówiono także kwestię powołania Komisji doraźnej ds. identyfikowania problemów seniorów w Gminie Wieliczka. Podczas wtorkowego spotkania seniorzy złożyli również życzenia burmistrzowi z okazji 15-lecia pełnienia tej funkcji gospodarza Wieliczki. *UMiG Wieliczka*

Odnowiona kapliczka w Grajowie

Zakończyły się prace związane z renowacją kapliczki przydrożnej w Grajowie. Kapliczka powstała w 1858 r. i składa się z cokołu na podstawie oraz kolumny zwieńczonej rzeźbą przedstawiającą Najświętszą Marię Pannę Niepokalaną Poczętą. Najświętsza Maria Panna ukazana jest w całej postaci, w pozycji stojącej. Prawą nogą depta kulę ziemską węża. Ręce złożała na piersiach w geście modlitewnym. Jej postać nosi długą, błękitną suknię przewiązaną w pasie, zaś nad głową wznosi się umocowana na ramionach aureola. Kapliczka była bardzo zniszczona: kolumna pękła w kilku miejscach, pograżając się częściowo w gruncie, a jej kamień został silnie zabrudzony, osłabiony, zasolony i zawilgocony, do tego stalowy trzepień w trzonie kolumny uległ korozji. Wykonano czynności mające na celu powstrzymanie procesów destrukcji oraz przywrócenie obiektowi pełni walorów estetycznych: powstał nowy, izolowany fundament, kamień został oczyszczony, odkażony, odsolony, wzmocniony i uzupełniony, a rzeźbie po zdjęciu przemalowań, została przywrócona polichromia wg oryginalnej kolorystyki. Na koniec wszystkie elementy zostały zahydrofobizowane. *UMiG Wieliczka*

Solna Piłka dla Roberta Lewandowskiego – Najlepszego Piłkarza Świata

16 grudnia w Wielickiej Mediatece odbyła się prezentacja Solnej PIŁKI – nagrody dla Roberta Lewandowskiego - Najlepszego Piłkarza Świata oraz dyplomu dla Człowieka Roku 2021 - Roberta Lewandowskiego przyznanej przez Federację Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP. Inicjatywa ta zrodziła się w momencie gdy ogłoszono budzący kontrowersje wynik plebiscytu „France Football” przyznający „Złotą Piłkę” za 2021 rok Leo Messiemu, a nie Robertowi Lewandowskiemu, co wielu uznało za niesprawiedliwy wynik. Radny Rady Miejskiej w Wieliczce Kamil Jastrzębski wyszedł z inicjatywą, by przyznać Robertowi Lewandowskiemu Solną Piłkę dla Najlepszego Piłkarza Świata. Certyfikat „SOLNEJ PIŁKI” podpisali: burmistrz Wieliczki Artur Kozioł wraz z zastępcami Agnieszką Szczepaniak i Piotrem Krupą oraz przewodniczący Rady Miejskiej w Wieliczce Tadeusz Luraniec i radny Rady Miejskiej w Wieliczce Kamil Jastrzębski. Dyplom Człowieka Roku 2021 dla Roberta Lewandowskiego przyznany przez Federację Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP zaprezentował jej przewodniczący Kazimierz Barczyk. „Robert, ten rok w twoim wykonaniu był majstersztykiem. Chcemy w imieniu mieszkańców uhonorować i docenić te osiągnięcia, dlatego postanowiliśmy przyznać Ci symboliczną Solną Piłkę. Życzymy dalszych sukcesów i wierzymy, że w końcu sięgniesz po upragnioną nagrodę.” - powiedział pomysłodawca inicjatywy Kamil Jastrzębski. - „Zapraszam Roberta Lewandowskiego do Wieliczki. Zapraszam, żeby odwiedził Szkołę Mistrzostwa Sportowego, zobaczył wspaniałych, młodych piłkarzy, którzy kształcą się tak, aby mu dorównać. To jest cel naszego zaproszenia i dzisiejszego spotkania. Panie Robert, serdecznie zapraszam do naszego miasta!” - powiedział burmistrz Wieliczki Artur Kozioł. „Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów Rzeczypospolitej, zrzeszająca tysiąc gmin, powiatów i województw przyznała Robertowi Lewandowskiemu, Najlepsze Piłkarzowi Świata, tytuł Człowieka Roku. Robert Lewandowski, mistrz nad mistrzami, piłkarz który zdobył tyle goli jest kuty na cztery nogi.” - powiedział Kazimierz Barczyk, Przewodniczący Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski. *UMiG Wieliczka*

fot. Wielickie Centrum Kultury

MŁODOŚĆ – STAN WIECZNEJ CIEKAWOŚCI

JEDNA Z NAJJAŚNIEJSZYCH POSTACI KRAKOWSKIEGO ŚRODOWISKA MUZYCZNEGO. OD NIEMAL 30 LAT ZWIĄZANY TAKŻE Z WIELICZKĄ, POCZĄTKOWO ZA SPRAWĄ KONCERTÓW Z CYKLU „POPOŁUDNIE ZE STRAUSEM”, A NASTĘPNIE CIESZĄCEGO SIĘ WIELKIM ZAINTERESOWANIEM MELOMANÓW SUMMER MUSIC FESTIVAL - WIELICZKA. CHOĆ Z URODZENIA JEST KRAKUSEM – WYCHOWAŁ SIĘ W SAMYM SERCU MIASTA, NA ULICY FLORIAŃSKIEJ, A OD WIELU LAT MIESZKA W SWOSZOWICACH, CO ZDECYDOWANIE PODKREŚLA – DZIAŁALNOŚĆ MUZYCZNA NIEROZERWALNIE POŁĄCZYŁA GO Z SOLNYM MIASTEM. SZEF ORKIESTRY OBLIGATO, CIESZĄCEJ SIĘ UZNANIEM ZARÓWNO MELOMANÓW, JAK I MIŁOŚNIKÓW MUZYKI, ZWŁASZCZA WIELBICIELI TWÓRCZOŚCI WIEDEŃSKICH MISTRZÓW DYNASTII STRAUSSÓW, ORAZ UTWORÓW OPERETKOWO-MUSICALOWYCH. CZŁOWIEK O WIELKIM TALENCIE, BARWNEJ OSOBOWOŚCI I NIESPOŻYTAM APETYCIE NA ŻYCIU. NIEZMIENNIE MŁODY DUCHEM, CIEKAWY ŚWIATA I LUDZI. PRAWDZIWY PASJONAT MUZYKI, DYRYGENT I MULTIINSTRUMENTALISTA – MAESTRO JERZY SOBEŃKO

Skąd wywodzi się jego talent – trudno powiedzieć, ale zainteresowanie muzyką zauważono u niego już w przedszkolu za sprawą nauczycielki prowadzącej zajęcia muzyczne. Kiedy kobieta odchodziła od pianina, mały Jurek ukradkiem zbliżał się do instrumentu i uderzając w klawisze, próbował ją naśladować. To ona zasugerowała rodzicom, żeby wysłali chłopca do szkoły muzycznej. Po udanych egzaminach został uczniem muzycznej szkoły podstawowej mieszczącej się pod numerem 8 na ulicy Basztowej, wówczas jedynej tego typu placówce w Krakowie. Naukę kontynuował w Liceum Muzycznym, mieszczącym się również przy ul. Basztowej pod numerem 6, a następnie w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej na ul. Starowiślniej. Edukację rozpoczął od skrzypiec, w liceum zaś wybrał trąbkę. Jak sam mówi, poznając świat tak odmiennych instrumentów nieświadomie przygotowywał się do roli jaką pełni dziś – dyrygenta zespołu. Im bardziej zaznajomiony jest bowiem z danym instrumentem, tym większą ma świadomość jego możliwości. Na uczelni zaczął studiować na tzw. czwartym wydziale, kształcącym dyrygentów chórów i małych zespołów kameralnych. Szybko zo-

rientował się, że to właśnie ten kierunek pozwoli mu osiągnąć najszerszą wiedzę o muzyce. Po pierwszym roku utwierdził się w tym postanowieniu i kontynuował naukę na wydziale. Jak sam podkreśla, to właśnie tam zapewniano najszerszą wiedzę zarówno teoretyczną, jak i praktyczną. Zajęcia z emisji głosu i praca w wokalnemu zespołowi kameralnym, a także praktyczna wiedza z zakresu kontrpunktu, instrumentacji z elementami kompozycji oraz wpajana studentom tego wydziału miłość do muzyki wokalne miały wielkie znaczenie dla jego późniejszej drogi zawodowej.

Dzięki studiom stał się profesjonalistą doskonale zorientowanym w wielu dziedzinach związanych z muzyką, począwszy od muzycznej teorii, poprzez czytanie partytur, instrumentację na różne zespoły, na samej grze skończywszy. Rozpoczął również naukę na wydziale instrumentalnym, na trąbce, ale z powodu podjętej pracy zawodowej jej nie ukończył – trąbka jest kolejną, swoją wielką miłością, podsumowuje.

Po otrzymaniu dyplomu w 1975 roku, młody muzyk związał się z Estradą Krakowską, jedyną instytucją organizującą koncerty muzyki popularnej na terenie Krakowa, województwa, a nawet poza nim. (W czasach PRL-u każde województwo miało swoją Estradę, pełniącą funkcję agencji artystycznej.) Zaczął od grania w zespole akompaniującym najbardziej popularnym wykonawcom w Polsce; grał w nim na trąbce, a także na gitarze basowej, która stała się kolejną jego fascynacją. W tamtych czasach życie muzyka estradowego to wyjazdy w kilkudniowe trasy koncertowe oraz uczestnictwo w licznych koncertach okolicznościowych organizowanych z okazji rozmaitych świąt. Zdarzało się, że zagrał 50 koncertów w miesiącu. W 1982 roku został etatowym muzykiem, pianistą i kierownikiem zespołów Estrady Krakowskiej.

W 1989 roku przyszła zmiana. Na uwolnionym rynku zaczęły pojawiać się nowe instytucje i firmy organizujące wydarzenia artystyczne – Estrada utraciła monopol. Agencja, z którą związany był tak długo, w nowych warunkach pociągnęła jeszcze kilka lat, ale ostatecznie w połowie lat 90. została zlikwidowana. Warto dodać, że w kilku innych miastach Estrady działają do tej pory. Ale zanim zakończyła działalność, w jej ramach zorganizowano wydarzenie, które zaważyło na życiu muzyka. W czerwcu 1991 roku Piwnica pod Baranami zorganizowała Wieczór Muzyki Wiedeńskiej – na czterech rogach Rynku postawiono sceny, na których cztery orkiestry grały muzykę rodem ze stolicy Austrii. Dostał angaż do jednej z nich. Impreza okazała się wielkim sukcesem – na tym się więc nie skończyło. W szybko zbliżające się wakacje przeprowadzano akcję pod nazwą „Łato w mieście” i jej organizatorzy szukali atrakcji, które mogłyby przyciągnąć widzów. W Estradzie Krakowskiej pojawił się pomysł, by powtórzyć, choć w nieco innej formule, koncerty muzyki wiedeńskiej. Idea padła na podatny grunt. Wyszukaniem odpowiedniego miejsca na ich przeprowadzenie zajęli się Jerzy Sobeńko. Przeczesał okolice Rynku, znalazł miejsce na organizację występów na tyłach Teatru Słowackiego. Tam przez dziewięć letnich niedziel, popołudniami, wraz z pięcioma kolegami grał muzykę Straussa. Koncerty oceniono bardzo wysoko i w kolejnym roku akcję powtórzono. Tym razem warunki się poprawiły – między innymi pojawiło się nagłośnienie i lepsza reklama w prasie. Po raz kolejny koncerty spotkały się z entuzjastycznym przyjęciem. Okazało się, że muzyka wiedeńska zdecydowanie pasuje do Krakowa – jednego z najważniejszych miast przedwojennej Galicji. W 1993 roku przeniesiono scenę na Planty, naprzeciwko siedziby LOT-u. Wśród licznych widzów, którzy tego lata oglądali występy zespołu znalazła się Magdalena Kopacz, pracownik Muzeum Żup Krakowskich. Koncert tak ją zachwycił, że zaniósł ówczesnemu dyrektorowi placówki, prof. Antoniemu Jodłowskiemu, ideę organizacji podobnych wydarzeń w Wieliczce. Pomysł spotkał się z przychylnością i już rok później na dziedzińcu Zamku Żupnego odbył się pierwszy koncert z cyklu „Popołudnie ze Straussiem” – cyklu realizowanego po dziś dzień. Koncerty te zostały wyróżnione przez Ministerstwo Kultury i Sztuki jako najciekawsze wydarzenie kulturalne 1995 roku.

W międzyczasie 6 muzyków tworzących zespół postanowiło zacieśnić współpracę, a ich szefem, został Jerzy Sobeńko. Nowe obowiązki, jak sam podkreśla, wymusiły na nim rozwój – zaczął robić rzeczy, których wcześniej od niego nie wymagano – w tym tworzyć nowe instrumentacje, gdyż do niektórych utworów

nie było nut. Orkiestra zaczęła przeprowadzać systematyczne próby – do tej pory działali na zasadzie „pospolitego ruszenia”. W efekcie osiągnęli coraz wyższy poziom wykonania, zacieśniając przy tym muzyczne więzy – niezwykle ważne jest bowiem, żeby w małym zespole bez dyrygenta mieć wspólnego ducha, podkreśla Maestro. Trzeba dograć się idealnie, by być w stanie grać niemal na pamięć, „czuć” się wzajemnie, żeby reagować na najmniejsze choćby zmiany. Pierwotny sześciuosobowy skład stanowił człon zespołu do dziś i w zdecydowanej mierze decyduje o jego najwyższym artystycznym poziomie.

„Popołudnia” kolejnego roku zapisały się w historii – uczestniczyła w nich Elizabeth Strauss, córka polsko-austriackiego małżeństwa, do 1939 roku mieszkająca w Polsce, żona wnuka najmłodszego z braci Strauss – Edwarda. Ten znaczący moment wyznaczył nowy etap działalności zespołu. Elizabeth Strauss zaproponowała powołanie do życia Polskiego Towarzystwa Strausowskiego z siedzibą w Wieliczce, które stałoby się członkiem wielkiej, światowej rodziny Towarzystw Strausowskich. Prezesem nowopowstałego Towarzystwa został Jerzy Sobeńko. W 2014 roku w uznaniu zasług na polu krzewienia kultury, Towarzystwo otrzymało Perłę Powiatu Wielickiego, przyznawaną przez Starostwo Powiatowe w Wieliczce.

Wcześniej funkcjonujący jak Galicyjski Zespół Kameralny, potem z dodanym członem OBLIGATO, zespół ostatecznie przyjął nazwę Orkiestra Strausowska OBLIGATO, gubiąc w zależności od rodzaju koncertu człon wiążący ją ze Straussiem. Warto dodać, że „obligato” to termin muzyczny oznaczający partię instrumentalną, która bezwzględnie musi zostać wykonana, aby utwór zabrzmiał tak, jak to zaplanował kompozytor. Potrzebowaliśmy nazwy własnej, mającej zdecydowane brzmienie – tłumaczy wybór szef zespołu.

Orkiestra rozwijała działalność. Dzięki pani Elizabeth nawiązali kontakt z konsulem austriackim, przy wsparciu którego zorganizowano wiele ciekawych wydarzeń, między innymi koncert inauguracyjny działalności Towarzystwa Strausowskiego z udziałem przedstawicieli dyplomacji, czy pierwszy duży koncert w Filharmonii Krakowskiej z okazji 170. rocznicy urodzin Jana Straussa syna. Wraz z perkusistą orkiestry Leszkiem Żurkiem doszli do wniosku, że kolejnym krokiem w rozwoju działalności powinno być nawiązanie współpracy z gwiazdami, które przyciągną publiczność. Pierwszym z wielkich, który zgodził się na wspólny koncert z Orkiestrą był światowej sławy tenor Wiesław Ochman. Wydarzenie przyjęło w świecie krakowskich melomanów z wielkim entuzjazmem. Po nim przyszły kolejne sukcesy. Przed jednym z koncertów Maestro udał się do krakowskiej siedziby pewnego banku, by tam – z pozytywnym efektem – poprosić o wsparcie, w tym zakup biletów. Nie spodziewał się, że w gabinecie instytucji skoncentrowanej na obracaniu pieniędzmi spotka wielką miłośniczkę muzyki klasycznej, Jolantę Suder. Ich drogi przecinały się jeszcze kilkukrotnie – oprócz zajmowania się sprawami finansowymi, menedżerka organizowała z ramienia banku rozmaite wydarzenia o charakterze kulturalnym. Ważnym momentem w ich wspólnej historii był styczeń 2006 roku i realizowany w Teatrze Słowackiego uroczysty koncert z okazji 15-lecia powstania banku, do którego zaprosiła Orkiestrę.

Wtedy po raz pierwszy spotkali się na scenie – ona prowadziła wydarzenie, on grał i dyrygował. Jak sam podkreśla, czuć było wyraźnie, że pojawiła się nowa jakość. Niedługo potem znowu potoczyli się i wspólnie, już bez udziału instytucji finansowej, przeprowadzili w filharmonii koncert muzyki operetkowo-musicalowej. Współpraca układała się znakomicie, pojawiały się kolejne projekty. Podział ról wyraźnie służył rozwojowi orkiestry. Do tej pory realizacją danego pomysłu zajmował się głównie Jerzy Soberńko, z nieocenioną pomocą perkusisty grupy Leszka Żurka. Począwszy od nawiązania kontaktu i ustalenia wszelkich szczegółów z artystami, przez samą organizację, przygotowanie plakatów, banerów, skończywszy na dopracowaniu szczegółów muzycznych. Teraz możliwość skupienia się tylko na muzyce przyniosła znakomite efekty. Wspólnie, jak podkreśla muzyk, osiągnęli dodatkową wartość, powstała dzięki kombinacji odmiennych osobowości, połączonych podobną pasją do muzyki.

Gdy Jolanta Suder zrezygnowała z pracy w banku, skupiła się wyłącznie na organizowaniu koncertów. Orkiestra OBLIGATO konsekwentnie rozwijała działalność, grając coraz większe koncerty przed coraz większym audytorium, w tym w Atlas Arenie w Łodzi czy Tauron Arenie w Krakowie, w towarzystwie coraz większych gwiazd. Do największych wydarzeń z udziałem OBLIGATO zdecydowanie należy seria koncertów z Al Bano i Romina Power, a także koncerty z bluesowo-rockowym zespołem Dżem w projekcie Dżem Symfonicznie. Choć pandemia zahamowała działalność koncertową, z nadzieją i optymizmem patrzą w przyszłość – wszystko co złe musi się kiedyś skończyć – podkreśla Maestro. Osobnej uwagi wymaga wielka cykliczna impreza, która co roku odbywa się w Wieliczce – Summer Music Festival – Wieliczka. Przez jeden tydzień wczesnym latem w rozmaitych zakątkach miasta, w tym w kopalni, odbywa się szereg muzycznych imprez z udziałem wielkich artystów, które wieńczy wielki koncert finałowy. W tym roku odbyła się 15. edycja festiwalu, a wydarzenie na stałe wpisało się w krajobraz solnego miasta. Jednym słowem – wielkie życie kulturalne nie istnieje bez Orkiestry OBLIGATO, Jolanty Suder i Jerzego Soberńko. Dzięki nim do Wieliczki zjeżdżają melomani z Krakowa, a także dalszych okolic, a impreza ma swoich przyjaciół nawet poza granicami kraju. Dziś Wieliczka to nie tylko kopalnia soli, a do zmiany wizerunku miasta solidną cegiełkę dołożyli także oni. Za swoją działalność, Jerzy Soberńko został uhonorowany odznaką Honoris Gratia oraz Złotym Krzyżem Małopolski.

W opowieści o maestro nie można pominąć rodzinnego wątku. Znaczący wpływ na rozwój wyjątkowej osobowości muzyka miały bowiem rodzinne korzenie. Wśród najbliższych nie brakowało niebagatelnego życiorysów. Ludzi zmuszanych do pokonywania dziś trudno wyobrażalnych wyzwań, rzucanych przez los i historię. W galerii wyjątkowych postaci, o których należy wspomnieć wyróżnił się ojciec – Zbigniew, który, gdy wybuchła wojna, jako zaledwie 13-letni chłopak wziął na siebie obowiązek opieki nad matką. Starsi bracia idąc z armią opuścili kraj i ostatecznie znaleźli się w Anglii. Dziadek – Mikołaj, szef policji w rodzinnym Stanisławowie, został aresztowany natychmiast po wkroczeniu Sowiec, po czym zaginął bez śladu. Dopiero w latach 90. po otwarciu rosyjskich archiwów ujawniono, że został rozstrzelany już w styczniu 1940 roku. W 1943 roku młody chłopak wstąpił do partyzantki na Lubelszczyźnie, został ranny podczas akcji wysadzania pociągu,

przeszedł operację usuwania kuli i tkania nogi bez znieczulenia, w końcu próbował iść na pomoc walczącej Warszawie, ale ze względów zdrowotnych musiał zrezygnować. Wcielony do 75 Pułku Artylerii Przeciwlotniczej Wojska Polskiego przeszedł cały szlak bojowy, aż pod Drezno. Po zakończeniu wojny zgłosił się do naboru prowadzonego przez Oficerską Szkołę w Dęblinie i pomimo problemów z nogą przeszedł testy sprawnościowe i został przyjęty. Należał do pierwszego rocznika, który ukończył szkołę już w nowej rzeczywistości powojennej. Jako pilot i oficer sztabu służył do 1954 roku – był oficerem w 2. Pułku Lotniczym w Krakowie, ponadto organizował jednostki lotnicze w Elblągu oraz Marlboroku. Podczas służby w Krakowie poznał Lidę z domu Wit i po roku znajomości wzięli ślub. Przyszła panna młoda również pochodziła z rodziny o wojskowych tradycjach – jej ojciec Paweł, był przed wojną dowódcą taborów w Krakowie, Bochni a od 1938 roku w 30 Poleskiej Dywizji Piechoty. Kiedy w 1954 roku odkryto, że bracia Zbigniewa przebywają w Anglii, że jego ojciec pełnił funkcję szefa policji, a on sam był partyzantem AK, co oczywiście zataił, został wyrzucony ze służby, otrzymawszy do tego zakaz pracy na stanowisku umysłowym. Nie załamał się, choć został bez środków do życia, mając na utrzymaniu żonę i troje dzieci. Trafił do przedsiębiorstwa transportowego działającego przy budowie Nowej Huty – tam „przystał” znajdowali prześladowani przez system. Pracował tu między innymi znany kapitan Dąbrowski, słynny obrońca Westerplatte, do śmierci szykanowany przez komunistyczne władze. Senior Soberńko dał się poznać jako znakomity organizator, w związku z czym szybko nagięto zasady i znalazł zatrudnienie w „Budostalu” na stanowisku kierowniczym. W 1981 roku wstąpił do Solidarności jako jedyny członek kadry dyrektorskiej. Po przejściu na emeryturę poświęcił się całkowicie pasji, jaką było lotnictwo. Już wcześniej angażował się mocno w sprawę lotnictwa, najpierw jako wice, a potem prezes Krakowskiego Klubu Seniorów Lotnictwa. Jego największym dokonaniem było doprowadzenie do budowy pomnika poświęconemu lotnikom, zaprojektowanego przez prof. Chromego, a odsłoniętego we wrześniu 1989 roku. Uehonorowany licznymi odznaczeniami wojskowymi i państwowymi ten niezwykle człowiek zmarł w 2020 roku, przeżywszy niemal 94 lata.

Charakteryzowała go wielka odwaga i umiejętność podejmowania niejednokrotnie ryzykownych decyzji, które w ostatecznym rozrachunku okazywały się trafne. Potrafił znaleźć odpowiednie rozwiązania w sytuacjach zdawałoby się bez wyjścia, do czego niewątpliwie przydawały się rozliczne talenty. W armii zgłosił się na ochotnika do prowadzenia ciężkiego samochodu bojowego, choć w życiu nie siedział za kierownicą. Obsługę pojazdu opanował w mgnieniu oka podczas co najwyżej kilkugodzinnego kursu, który potajemnie odbył z bardziej doświadczonym żołnierzem. Ciągłe się rozwijał i taką postawę, wraz z odwagą bycia sobą i nieustającą ciekawością świata zaszczepił synowi. Mimo wieku, ojciec do końca życia pozostał młody – powie syn. Bo młodość to głównie stan umysłu. I on zdaje się też taki być, ciągle młody duchem, pełen pasji i ciekawości. Nieustająco dążący do obranego dawno celu – bycia coraz lepszym. W tej ziemskiej podróży wędruje przez świat dźwięków, tak jak ojciec wędrował przez nieboskłon, z pasją, stojąc przy tym twardo na ziemi. Po drodze dając innym moc wzruszeń i otwierając im drzwi do krainy prawdziwego muzycznego piękna.

Wielkie Centrum Kultury / Katarzyna Adolf

CHOINKA Z KLASĄ

W ramach akcji „Chojinka z klasą” na wielickim rynku zagościła świąteczna atmosfera. Już po raz dziewiąty Wielickie Centrum Kultury zaprosiło przedszkolaków i uczniów szkół podstawowych do wspólnego dekorowania choinek. To piękna tradycja uwielbiana zwłaszcza przez najmłodszych. Uczniowie wraz ze swoimi opiekunami z blisko 40 szkół przez dwa dni przygotowywani przez siebie ozdoby dekorowali drzewka, których prezentacja miała miejsce podczas Wigilii dla mieszkańców. Na drzewkach możemy podziwiać piękne bombki, łańcuchy, mikołaje, aniołki i bałwanki. Chojinki będzie można oglądać przez cały okres bożonarodzeniowy. Wielkie Centrum Kultury

Wizyta Konsul Generalnej Rumunii w Wieliczce

1 grudnia burmistrz Wieliczki Artur Kozioł gościł w Wieliczce Konsul Generalną Rumunii w Polsce Ance Mihai. Pani Konsul odwiedziła Wieliczkę w związku z przypadającym 1 grudnia Świętem Narodowym Rumunii. Towarzyszył jej Ignat Timar, Konsul Honorowy Rumunii w Krakowie oraz wiceprezes Towarzystwa Polsko-Rumuńskiego w Krakowie - Michał Sowa. Wielicka Mediateka, podobnie jak wiele budynków w Polsce w tym dniu zostały podświetlone w barwach narodowych Rumunii. Wieliczka od kilku lat współpracuje z Konsulem Honorowym w Krakowie oraz Towarzystwem Przyjaźni Polsko - Rumuńskiej, realizując wspólne projekty - wydarzenia kulturalne i sportowe, wernisaże, rozgrywki sportowe, promocje przewodników i książek, spotkania autorskie. *UMiG Wieliczka*

fot. UMiG Wieliczka

Spotkanie promujące przewodnik „Góry Rumunii”

Na początku grudnia odbyło się spotkanie autorskie z Marią Czub i Aleksandrem Dymkiem, autorami przewodnika „Góry Rumunii”. Książka ta jest pierwszą w polskiej literaturze publikacją przedstawiającą w sposób kompleksowy najciekawsze zakątki wyjątkowego regionu Europy. Autorzy „zabrali” uczestników w fascynującą podróż po wciąż nieodkrytych zakątkach rumuńskich Karpat.

Spotkanie obfitowało w malownicze zdjęcia i opowieści, które towarzyszyły twórcom książki podczas zbierania materiału do publikacji. Publiczność była wręcz oczarowana pięknymi widokami. Retransmisja ze spotkania jest dostępna na Facebook'u Biblioteki. Spotkanie zostało zorganizowane pod patronatem Ignata Timara, Konsula Honorowego Rumunii w Krakowie. *MBM Wieliczka*

fot. UMiG Wieliczka

Spotkanie z Janem Nowickim oraz Janem Krzysztofem Dudą w Wielickiej Mediatece

Spotkanie dwóch wybijających się postaci swoich generacji – tak można określić wieczór 21 grudnia w Wielickiej Mediatece. Podczas specjalnego pokazu filmu „Wielki Szu” na jednej scenie usiedli obok siebie Jan-Krzysztof Duda, szachowy arcymistrz z Wieliczki, najlepszy polski szachista w powojennej historii oraz Jan Nowicki, jeden z największych aktorów w historii polskiego kina oraz

teatru. Seans był swoistym podziękowaniem dla młodego szachisty, ambasadora solnego miasta i równocześnie wielkiego miłośnika filmu. Spotkanie dało też okazję do uhonorowania Jana Nowickiego, który wielokrotnie odwiedzał Wieliczkę, w tym z projektem poświęconym Janowi Pawłowi II, zrealizowanym we współpracy z Markiem Stryszowskim, słynnym wielickim jazzmanem.

Wybitny aktor, jak na prawdziwego mistrza fachu przystało zawładnął sceną, snując opowieści o własnych doświadczeniach, drodze aktorskiej, kulisach realizacji filmu czy wielickich przygodach. Nie zabrakło też pokazowej partii szachów, w której wzięli udział trenerzy mistrza: Kamil Mitoń oraz Andrzej Irlik, a także burmistrz Wieliczki Artur Kozioł. *UMiG Wieliczka*

fot. UMiG Wieliczka

PODSUMOWANIE ROKU KULTURALNEGO — 2021 —

Tradycyjnie już w atmosferze zbliżających się świąt Bożego Narodzenia w Wielickim Centrum Kultury pracownicy, instruktorzy i przedstawiciele grup artystycznych spotkali się, by wspólnie podsumować mijający rok i porozmawiać o artystycznych planach na przyszłość. Pod naszym patronatem działa 20 grup artystycznych, które na co dzień uświetniają aktywnością wiele wydarzeń kulturalnych w gminie i reprezentują nasz region nie tylko na arenie ogólnopolskiej, ale i międzynarodowej. Przedstawiciele grup podzielili się swoimi dotychczasowymi osiągnięciami, jednocześnie była to też okazja do podziękowań oraz złożenia sobie świątecznych życzeń. W spotkaniu uczestniczyła Agnieszka Szczepaniak – zastępca burmistrza ds. społecznych. *Wielickie Centrum Kultury*

ŚW. MIKOŁAJ ODWIEDZIŁ ŚWIETLICE ŚRODOWISKOWE

6 grudzień to data znana wszystkim dzieciom na całym świecie - jest to szczególny dzień w którym spełniają się najskrytsze marzenia każdego z nich. Pierwszy grudniowy weekend był właśnie takim szczególnym czasem dla wszystkich dzieci, które przybyły do świetlic środowiskowych w Mietniowie, Janowicach, Sygneczowie, Sułkowie, Lednicy Górnej i Kokotowie, gdzie odwiedził je święty Mikołaj wraz z prezentami. *Wielickie Centrum Kultury*

Krzysztof Gerc: Czasu nie można kupić

Czas jest JEDYNĄ rzeczą, której nie można kupić i nie można cofnąć - przysłowie afrykańskie

KRZYSZTOF GERC – DOKTOR NAUK HUMANISTYCZNYCH, PSYCHOLOG, TERAPEUTA, ADIUNKT ZAKŁADU PSYCHOLOGII ROZWOJU I ZDROWIA INSTYTUTU PSYCHOLOGII STOSOWANEJ UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO W KRAKOWIE. JEGO ZAINTERESOWANIA I PUBLIKACJE NAUKOWE DOTYCZĄ ZAGADNIENI ROZWOJU PSYCHICZNEGO OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ W BIEGU ICH ŻYCIA ORAZ PROBLEMATYKI WSPIERANIA ROZWOJU DZIECI I MŁODZIEŻY UJAWNIAJĄCYCH DEFICYTY ROZWOJOWE; ZAJMUJE SIĘ RÓWNIEŻ PROBLEMATYKĄ ZNACZENIA KULTURY ORGANIZACJI W PROCESIE ZARZĄDZANIA W OŚWIECIE I SŁUŻBIE ZDROWIA W SZEROKO ROZUMIANYM KONTEKŚCIE PSYCHOLOGII REHABILITACJI

Życie każdego człowieka od chwili urodzin do śmierci jest osadzone w czasie. To zdanie brzmiące jak slogan odzwierciedla fakt, że doświadczenia, oczywiście dla każdego z nas: oczekiwania, tęsknoty, radości, przygnębienia czy euforii, ale też pożądaną lub niekorzystną zmianę w rozwoju dokonują się w perspektywie czasu. Czas oraz jego subiektywne przeżywanie trzeba postrzegać jako istotny wymiar funkcjonowania człowieka. Działania człowieka nigdy nie są jednak jedynie efektem obecnej sytuacji i aktualnie oddziałujących czynników, lecz wynikają również z jego przeszłych doświadczeń oraz oczekiwań odnoszących się do przyszłości. Współczesny człowiek coraz bardziej się spieszy, coraz więcej pracuje, inwestuje, zdobywa, ale ma coraz mniej czasu. Potocznie mówimy: wszystko ma swój czas, nie mam czasu, minął mój czas, jeszcze nie przyszedł mój czas....

Warto zatem zastanowić się, czym z punktu widzenia psychologicznego jest czas i jakie jest jego znaczenie dla człowieka

Szczególne znaczenie czasu i jego spostrzegania przez człowieka zauważyli dwie dekady temu amerykańscy psychologowie Philip Zimbardo i John Boyd, opisując w książce, zatytułowanej „Paradoks czasu” nowe – utworzone przez siebie pojęcie psychologiczne, które określili „orientacją temporalną”.

Czy może pan przybliżyć, z czego wynikają różnice w postrzeganiu czasu

Zdaniem cytowanych badaczy oznacza ono szczególne i nie zawsze uświadomione przez człowieka nastawienie wobec czasu. Orientacja temporalna (czasowa) bywa również interpretowana jako proces, który skłania ludzi do umiejscawiania odbieranych przez siebie informacji na osi czasu. Orientacja ta – przez niektórych psychologów określana nawet jako jedna z cech osobowości – jest podstawą, wedle której kształtujemy nasz osobisty czas psychologiczny. Ta rzeczywistość jest przestrzenią, którą tworzą: horyzont temporalny (przeszłość, teraźniejszość/współczesność i przyszłość) oraz ocena emocjonalna. Każdy ze wskazanych horyzontów czasowych może być interpretowany jako pozytywny lub negatywny. Zimbardo i Boyd wyodrębnili pięć perspektyw czasowych, które odzwierciedlają obraz orientacji temporalnej konkretnego człowieka: przeszłość negatywną, przeszłość pozytywną, teraźniejszość hedonistyczną, teraźniejszość fatalistyczną oraz przyszłość. Przyszłość można określić jako przestrzeń wypełnioną realizowanymi celami, która jest źródłem nadziei, stanowiąc podstawę satysfakcji z życia. Z drugiej strony może być ona postrzegana jako nieznana, niepewna, nieprzewidywalna, czy nawet zagrażająca rzeczywistość, intensyfikująca obawy i niepokój egzystencjalny człowieka.

Czy w każdym okresie życia jednakowo przeżywamy doświadczenie czasu? Na czym polegają ewentualne różnice?

Podstawy orientacji temporalnej rozwijają się we wczesnym dzieciństwie, w okresie przejścia ze stałego dostosowywania się dziecka do wymagań najbliższego otoczenia do samodzielnego tworzenia i wstępnego testowania planów osobistej aktywności. Zachodzący w tym okresie i intensywnie przebiegający proces nabywania pojęć, współwystępujący z rozwojem myślenia abstrakcyjnego, pozwalają zbudować młodemu człowiekowi szeroki horyzont czasowy. Doświadczenia społeczne zapoczątkowują tworzenie się orientacji temporalnej oraz determinują i modyfikują jej rozwój w biegu życia. Doświadczenie czasu oraz orientacja temporalna stanowią wypadkową oddziaływań środowiska, w którym konkretna osoba żyje oraz cech osobowości, jakie posiada. Postrzeganie czasu łączy się zatem pośrednio z różnymi aspektami przystosowania się człowieka do zmian oraz z jego zdolnością dostosowywania się do nich. Bywa, że ludzie zaskoczeni jakimś szczególnym zbiegiem okoliczności lub przejści i zdumieni osobistym doświadczeniem mawiają, że było ono „bezcenne”. W istocie – obserwując siebie, analizując osobiste reakcje, próbując je zrozumieć, coraz bardziej zanurzamy się w perspektywie czasu, ucząc się – w pewnej mierze tego, kim jesteśmy.

Historia naszego życia, dokonująca się w jakimś konkretnym czasie, staje się zatem istotną częścią obrazu samego siebie.

Hierarchia osobistych priorytetów, precyzacja i wybór preferowanych przez człowieka celów są zależne od profilu orientacji czasowej, wpływając na ukierunkowywanie i podtrzymywanie aktywności życiowej w różnych obszarach.

Można sparafrazować słowa profesor Anny Brzezińskiej, która w 2010 roku bardzo metaforycznie i zarazem niezwykle trafnie napisała, że współczesność/ teraźniejszość/ aktualność każdego człowieka posiada dwie „kotwice”: przeszłość i przyszłość. Wszystkie działania podejmowane przez człowieka w celu poradzenia sobie z wyzwaniami i codziennymi problemami, które przynosi codzienność są ściśle powiązane i zakotwiczone w jego przeszłości oraz w przyszłości. Każda aktywność osoby pozostaje bowiem, z jednej strony - w związku z jej przeszłymi doświadczeniami oraz zgromadzonymi na wcześniejszych etapach życia zasobami i relacjami, a z drugiej strony - jest także zależna od przewidywań dotyczących przyszłości oraz związanych z nią planów i marzeń.

Panie Doktorze, można zatem zakładać, że umiejętność przeżywania czasu jest nie lada sztuką. Jak można ocenić wartość czasu?

Aktywność współczesnego człowieka charakteryzuje się wysoką dynamiką. Obserwując sposób funkcjonowania, zwłaszcza młodych ludzi, można pomyśleć, że często bardzo się spieszą, że czas ma dla nich szczególną wartość. Jak wspominałem wcześniej, perspektywa czasowa wyraża osobiste, często nieświadome ustosunkowanie do czasu, czyli określa, jakie przekonania i postawy prezentuje osoba względem upływającego czasu oraz poszczególnych kategorii czasowych (przeszłości, teraźniejszości, przyszłości), a także, która z tych kategorii jest dla niej najważniejsza. Osoba zorientowana na przyszłość w swoim funkcjonowaniu uwzględnia przede wszystkim ewentualne efekty swoich działań. Jest skoncentrowana na konsekwentnym wypełnianiu swoich zamierzeń i osiąganiu celów, jest nawet w stanie rezygnować z rekreacji i przyjemności. Dla takich osób charakterystyczna jest wytrwałość w realizowaniu swojego planu w konkretnych jednostkach czasowych. Osoby z dominującą perspektywą przyszłościową często odnoszą wiele sukcesów, lecz jednocześnie ich postawa może wiązać się z mniejszym zaangażowaniem w budowanie i pielęgnowanie relacji społecznych oraz odczuwają mniejszy szacunek dla tradycji. Oznacza to również ryzyko samotności oraz wyczerpania emocjonalnego. Perspektywa przeszłościowo-pozytywna oznacza natomiast tendencję do przywoływania niezwykle ciepłego, czasem wręcz nostalgicznego obrazu własnego dzieciństwa. Osoby takie bardzo cenią wartości rodzinne, tradycję, podtrzymując silne relacje z rodziną i przyjaciółmi. Uważa się, że osoby tak charakteryzujące siebie w perspektywie czasu odznaczają się wysokim poczuciem własnej wartości oraz poczuciem szczęścia. W odróżnieniu od tej grupy - osoby zorientowane na negatywny wymiar przeszłości, częściej skupiają się negatywnych i przykrych doświadczeniach. W swoich działaniach są zazwyczaj bardzo konserwatywne, unikają wszelkich zmian oraz nowych doświadczeń. Są także osoby, o których czasem mówi się, że żyją chwilą – ich orientacja temporalna, według Zimbardo i Boyda oznacza tzw. zorientowanie na teraźniejszość hedonistyczną. W swoich planach nie wybiegają oni w przyszłość oraz nie zastanawiają się szczególnie długo nad konsekwencjami własnych działań. Z tego powodu bywają one - bardziej niż inni - narażone na popadanie w uzależnienia czy niepowodzenia w zakresie realizacji osobistych dążeń. Inaczej czas postrzegają ludzie, u których dominuje perspektywa teraźniejsza fatalistyczna. Prezentują oni tendencję do przyjmowania biernej postawy wobec wyzwań, wynikającej z ich pełnych poczucia bezradności przekonania, że ich życie zależy od działania różnych

zewnętrznych sił, a one same pozbawione są znaczącego wpływu na jego bieg. Zarówno perspektywa teraźniejsza fatalistyczna, jak i opisana wcześniej perspektywa przeszłościowo-negatywna, wiążą się również ze skłonnościami do doświadczania depresji, odczuwania lęku, gniewu oraz manifestowania agresji. W podsumowaniu powyższych rozstrzygnięć i odniesień m.in. do teorii Zimbardo i Boyda można stwierdzić, że czas i jego percepcja mają ogromne znaczenie dla człowieka. Przywołani badacze uważają, że najbardziej korzystną dla nas i naszej aktywności jest zbalansowana perspektywa czasowa. Umiejętność harmonijnego i elastycznego stosowania wszystkich perspektyw postrzegania czasu - w zależności od wymogów aktualnych okoliczności – pozwala zachować zdrowie psychiczne i fizyczne. Zbalansowana perspektywa czasowa oznacza umiejętność czerpania radości z czasu wolnego, z tzw. codziennych przyjemności, określanych czasem „smakiem życia” oraz pełne wytrwałości zaangażowanie w pracę i naukę, kiedy tego wymaga sytuacja.

Epidemia COVID-19 wpłynęła na nasze życie, relacje społeczne, a także spowodowała znaczne zmiany, brzemienne w skutkach zarówno w życiu szkoły, uczniów, nauczycieli, jak i rodziców

Czas pandemii COVID-19 determinuje istotne zmiany okoliczności życia i rozwoju. Od kilkunastu miesięcy są one przedmiotem licznych eksploracji badawczych i społecznych. Ich wyniki wskazują wstępnie, iż m.in. z uwagi na zaburzenie stabilizacji funkcjonowania w systemie rodzinnym oraz w relacjach rówieśniczych, radykalną potrzebę zmiany nawyków odnoszących się do aktywności szkolnej oraz odpoczynku, a także deficyt tzw. bezpiecznej rutyny życia - dzieci i młodzież szczególnie dotkliwie mogą odczuwać stres związany z obecną sytuacją pandemiczną. Potencjalne konsekwencje pandemii COVID-19 dla edukacji dzieci i młodzieży dotyczą m.in. płynności i efektywności kształcenia w okresie tzw. zdalnego nauczania, pogłębienia się różnic w opanowaniu podstawy programowej przez uczniów, wywodzących się ze środowisk o zróżnicowanym statusie ekonomicznym i społecznym, czy w perspektywie – trudności w podjęciu przez młodzież satysfakcjonującego zatrudnienia.

Odwołując się do rezultatów analiz Lianga (2020) oraz Liu z zespołami badaczy (2020) można zauważyć, że stan izolacji społecznej oraz spowodowanej przez nią frustracji dzieci może wpływać negatywnie na ich kondycję emocjonalną. Sprzyja temu również: deficyt prywatności i intymności, niepokój o przyszłość swoją i najbliższych, pozbawienie nadziei na realizację marzeń, trudność w podtrzymywaniu więzi koleżeńskich, a u adolescentów – także zagrożenie dla stabilności relacji uczuciowych. Perspektywa czasu jest różna od naturalnej, kiedy dom staje się jednocześnie miejscem pracy, nauki, zabawy i odpoczynku. Czy w tych okolicznościach nadal może pozostawać środowiskiem stanowiącym dla większości dzieci azyl bezpieczeństwa? Powrót do tzw. „normalności popandemicznej” oznacza jednocześnie konieczność podjęcia przez środowiska rodzinne oraz szkolne dziecka próby odzyskiwania naturalnego znaczenia przestrzeni, w którym się ono powinno rozwijać oraz odbudowy struktury czasu, który pozostaje do jego dyspozycji. Spełnienie tego warunku - być może - pozwoli na stopniowe odzyskiwanie przez dzieci poczucia bezpieczeństwa oraz kreowanie motywacji do naturalnej i spontanicznej realizacji przez nie potrzeb rozwojowych, w tym zdobywania doświadczeń poznawczych i społecznych. *Teresa Olearczyk*

Barbórkowe warsztaty w Wielickim Centrum Kultury

Z okazji barbórkowego, górniczego święta 3 grudnia przygotowaliśmy wiele atrakcji związanych z górnictwem i ich pracą. Na naszych małych gości ze szkół podstawowych

czekały ciekawe zagadki i barwne, solne warsztaty pełne wyjątkowych kompozycji. Dodatkową atrakcją, która dostarczyła dużo uśmiechu była górnicza fotościanka.

Ponadto przez cały tydzień na naszym Facebooku ukazywały się górnicze łamigłówki, w których można było wygrać atrakcyjne nagrody. *Wielickie Centrum Kultury*

GABINET FILMOWYCH CIENI W WIELICKIEJ MEDiateCE: „Paterson”

W środę 8 grudnia w kinie Wielickiej Mediateki odbyła się projekcja filmu „Paterson” w ramach cyklu GABINET FILMOWYCH CIENI W WIELICKIEJ MEDiateCE. Film opowiada historię kierowcy autobusu, który prowadzi szczęśliwe życie u boku żony Laury, tworząc wiersze inspirowane zaobserwowanymi w pracy wydarzeniami. Można powiedzieć, że prowadzi spokojne, uporządkowane życie. Ma czas na wykonywanie swojej pracy, rozwijanie pasji, wyprowadzenie psa czy spotkania z przyjaciółmi. Jego żona Laura to jego całkowite przeciwieństwo – marzycielka, wciąż szukająca nowych inspiracji. Ale również największa fanka poezji Patersona. Film poprzedziła prelekcja wygłoszona przez Katarzynę Adolf. *Wielickie Centrum Kultury*

ILUSTROWANA MUZYKĄ HISTORIA ROCKA: „Fleetwood Mac and Friends’ Concert for Peter Green’

Podczas grudniowego spotkania z cyklu ILUSTROWANA MUZYKĄ HISTORIA ROCKA, które poprowadził red. Jerzy Skarżyński usłyszeliśmy koncert Fleetwood Mac and Friends’ dedykowany Peterowi Greenowi z grupy Fleetwood Mac. Peter Green był współzałożycielem Fleetwood Mac i jednym z największych gitarzystów bluesrockowych, który zmarł w wieku 73 lat – w lipcu ubiegłego roku. W lutym 2020 roku w London Palladium, odbył się koncert na cześć gitarzysty, który odszedł niecałe sześć miesięcy po występie. *Wielickie Centrum Kultury*

ŚW. MIKOŁAJ Z WIZYTĄ W WIELICKIM CENTRUM KULTURY

Za nami jeden z najbardziej wyczekiwanych dni w roku. 5 grudnia tradycyjnie już zaprosiliśmy świętego Mikołaja do Wielickiego Centrum Kultury, gdzie w towarzystwie Pomocnika wręczał dzieciom wymarzone prezenty. Zadowolona z otrzymanych podarków dziecięca publiczność chętnie pozowała do zdjęć z wyjątkowymi gośćmi, a także obejrzała spektakl teatralny pt. „Zimowa opowieść”. *Wielickie Centrum Kultury*

RODZINNE WARSZTATY OZDABIANIA PIERNIKÓW

Nieodłącznie ze świętami Bożego Narodzenia kojarzy nam się zapach pierników. Tradycja mówi, że pierniki mają zapewnić domostwu dobrobyt oraz słodkie życie. W niedzielę 12 grudnia w Wielickim Centrum Kultury oraz świetlicy środowiskowej w Mietniowie odbyły się RODZINNE WARSZTATY OZDABIANIA PIERNIKÓW. Spod rąk małych cukierników wyszły wspaniałe ozdoby, które w wielu domach znalazły się na choinkach i stołach wigilijnych. *Wielickie Centrum Kultury*

ZIMOWE WARSZTATY

3 i 10 grudnia w Wielickim Centrum Kultury odbyły się ZIMOWE WARSZTATY, podczas których uczestnicy stworzyli przepiękne bałwanki z włóczki oraz eko szopki. Wykorzystując naturalne i ekologiczne materiały powstały dzieła, które będą wspaniałe ozdoby mieszkań w świąteczny czas. Dziękujemy Pszczelarzom z wielickiego koła za przygotowanie woskowych figur Świętej Rodziny do naszych szopek. *Wielickie Centrum Kultury*

Barbórkowy spacer górniczym szlakiem

Z okazji święta wszystkich górników - Barbórki biblioteka zorganizowała dwa spacer górnictwem szlakiem, które poprowadziła przewodniczka Ewa Polańska. Spacer rozpoczął się na Placu Skulimowskiego przed Wielicką Mediateką. Następnie grupa zwiedzających podążyła szlakiem największych i najcenniejszych zabytków związanych z górnictwem Wieliczki. Spotkanie miało charakter międzypokoleniowy, w wydarzeniu udział wzięli zarówno starsi, jak i najmłodszy mieszkańcy Wieliczki i okolic. Dzięki spacerom po naszej małej ojczyźnie, poznajemy i rozumiemy jej historię oraz tradycję. Wydarzenie cieszyło się dużym zainteresowaniem, a wrażenia po spotkaniu pozostały niezapomniane. MBM Wieliczka

fol. MBM w Wieliczce

fol. MBM w Wieliczce

Finał naboru do Międzyszkolnej Ligi Debat Oksfordzkich

W grudniu zakończyła się rekrutacja szkół do trzeciej edycji Międzyszkolnej Ligi Debat Oksfordzkich w Wieliczce. Hasłem tegorocznej edycji będzie: „Słowa tworzą rzeczywistość”. W nadchodzącym wydarzeniu weźmie udział 8 szkół z naszej gminy: SP w Węgrzcach Wielkich, SP nr 3 w Wieliczce, SP nr 2 w Wieliczce, SP nr 4 w Wieliczce, SP w Koźmicach Wielkich, SP w Gorzkowie, SP w Sygneczowie oraz SP w Śledziejowicach. Cieszymy się z tak dużego zainteresowania kolejną edycją. Przed nami szkolenia warsztatowe dla uczestników, wykłady dla szkół oraz szkolenie dla nauczycieli. Wkrótce zostanie ogłoszony szczegółowy harmonogram debat. Wydarzenie realizowane jest pod patronatem honorowym burmistrza Wieliczki - Artura Kozioła, a partnerami wydarzenia są: Wydział Szkół i Przedszkoli UMiG Wieliczka, Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wieliczce oraz Wielickie Centrum Kultury. Patronat merytoryczny nad debatami obejmie Krakowskie Stowarzyszenie Mówców. MBM Wieliczka

Grudniowe spotkania dla seniorów

Grudzień obfitował w wiele ciekawych spotkań dla seniorów. W tym czasie odbyły się dwa wykłady w ramach Poniedziałkowego Klubu Seniora oraz dwa warsztaty rękodzielnicze „Zasmakuj w rękodziele”. Gdy przychodzi zimowy czas, myślimy jesteśmy przy świętach, z tej okazji rękodzieło było osadzone w tematach świątecznych. Na pierwszych zajęciach Ewa Polańska pokazała, jak wykonać własnoręcznie biżuterię z kapsułek po kawie. Powstały przepiękne oryginalne wisioriki, które zawisły na szyjach uczestniczek spotkania. Na zajęciach przedświątecznych uczestnicy wykonali wieńce bożonarodzeniowe. Przy pracy rękodzielniczej opowiadano i wspomniano świąteczne anegdoty z rodzinnych stron. W ramach spotkań PKS w dzień św. Mikołaja odbył się wykład pt. „Komunikacja empatyczna w wieku dojrzałym. Emocje, relacje, empatia”, który poprowadziła dr Wanda Matras - Mastalerz. Opowiadała

o procesie komunikacji, o tych którzy biorą w niej udział, kodują i odkodowują komunikaty. Tematem ostatniego wykładu w tym roku, zaprezentowanego przez Ewę Polańską były szopki krakowskie. Wykładowczyni zaprosiła do zwiedzenia wystawy pokonkursowej do Pałacu w Krzysztoforach, gdzie można podziwiać laureatów tegorocznego Konkursu Szopek Krakowskich. Spotkania z seniorami w bibliotece cieszą się nieustannie dużym zainteresowaniem. Dzięki takim wydarzeniom wieliccy seniorzy mają okazję do osobistego rozwoju i spędzania czasu w interesujący sposób. MBM Wieliczka

Wielicka biblioteka doceniona w konkursie na najlepszą Noc Bibliotek 2021

Noc Bibliotek to jedno z ulubionych i jednocześnie najważniejszych wydarzeń w kalendarzu bibliotecznym. VII Ogólnopolska Noc Bibliotek odbyła się w październiku pod hasłem „Czytanie wzmacnia”. Z tej okazji bibliotekarze zamienili się w lekarzy, lekarki i pielęgniarki, dbając o wzmocnienie duchowe i fizyczne czytelników. Po zakończonym wydarzeniu Wielicka Książnica wzięła udział w konkursie na relację bibliotek z wydarzeń zorganizowanych w ramach Nocy Bibliotek 2021. Biblioteka za swoją relację otrzymała wyróżnienie wraz z zestawem książek wydanych przez partnerskie wydawnictwa akcji. Fundatorem nagród książkowych jest firma Platon - dystrybucja książek. MBM Wieliczka

„I Ty możesz zostać św. Mikołajem!” – akcja zbiórki książek przez czytelników biblioteki

Z okazji Mikołajek dział dziecięcy wielkiej biblioteki zainicjował akcję „I Ty możesz zostać św. Mikołajem!”. Biblioteka zorganizowała zbiórki książek dla dzieci i młodzieży z najbardziej potrzebujących wielickich rodzin. Akcja stała się okazją do podzielenia się przedświąteczną radością poprzez podarowanie upominku w postaci książki przez czytelników biblioteki. Zebrane książki zostały następnie przekazane do Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wieliczce, który dostarczył je do najbardziej potrzebujących rodzin. MBM Wieliczka

fol. MBM w Wieliczce

Grudniowe spotkania w filiach Wielickiej Biblioteki

Przełom listopada i grudnia to czas świętowania Andrzejków. Biblioteka w Węgrzcach Wielkich oraz w Chorągwie Wielkich obchodziły je razem z dziećmi ze szkół podstawowych. W Filii bibliotecznej w Węgrzcach Wielkich odbyło się magiczne popołudnie wróżb i czarów, w którym zebrani trzecioklasiści mogli poznać swoją przyszłość i przeznaczenie. Na uczestników czekały specjalnie na tę okazję przygotowane kąciki wróżbiarskie. Wszyscy doskonale się bawili i chcieli dowiedzieć się, co ich czeka w najbliższej przyszłości. Na zaproszenie szkoły w Grajowie bibliotekarka z Chorągwy poprowadziła zabawy i wróżby andrzejkowe. Uczniowie z trzech młodszych klas wróżyli, by dowiedzieć się, co ich czeka w nadchodzącym roku. Dzieci losowały różne przedmioty z worka tajemnic, by dowiedzieć się, kim będą w przyszłości. Po zabawach andrzejkowych przyszedł czas na przygotowania świąteczne. Z tej okazji Biblioteka w Śledziejowicach zorganizowała „Warsztaty czasu wolnego”. Wspólnie z dziećmi z klasy trzeciej szkoły podstawowej

wej rozmawiano o polskich bożonarodzeniowych tradycjach. Poruszone historię i tradycję ubierania choinki. Druga część spotkania poświęcona była przygotowaniu ozdób. Powstały piękne papierowe mini choinki oraz bombki z pianki brokatowej. Tydzień później odbyły się warsztaty ozdób choinkowych w zaprzyjaźnionej szkole podstawowej. Wspólnie z uczniami klas pierwszych wykonano recyklingowe gwiazdki na choinkę. Biblioteka w Raciborsku również edukowała uczniów szkoły podstawowej w tradycjach bożonarodzeniowych. Grupa dzieci ze świetlicy szkolnej uczestniczyła w zajęciach zorganizowanych w bibliotece w Raciborsku. Na spotkaniu uczniowie poznali odpowiedzi na wiele pytań związanych z Bożym Narodzeniem. Dzieci zrobiły również kartki świąteczne. Biblioteka na os. Krzyszkowice we współpracy z grupą artystyczną „Twórcze Czwartki” gościła dzieci wraz z rodzicami na warsztatach plastycznych, na których powstały niezwykle kolorowe kalendarze adwentowe. W pierwszym tygodniu powstały kolorowe koperty z papieru. W drugim etapie prac uczestnicy doklejały numerki, ozdabiali koperty oraz tworzyli stelaże z drewnianych patyków i sznurka, na których zawisły 24 koperty. Pod hasłem „W obronie tradycji” najmłodszy czytelnicy Biblioteki na os. Kościuszki spotkali się, aby wykonać anioły świąteczne. Pracę umiliły utwory muzyczne z aniołami w tle oraz poezja ks. Twardowskiego, Kazimierza Przerwy-Tetmajera oraz Marii Pawlikowskiej Jasnorzewskiej. Każdy uczestnik spotkania stworzył dla siebie wymarzonego anioła. MBM Wieliczka

Spotkanie Wspólnoty Młodzieży

Spotkanie Wspólnoty Młodzieży Niepełnosprawnej współpracującej z wielicką biblioteką w ramach projektu Siłownia Literacka rozpoczęło się wykładem dr Wandy Matras- Mastalerz pt. „Pięknie się różnić, mądrze być podobnym”, po którym nasi goście: burmistrz Miasta i Gminy Wieliczka Artur Kozioł oraz proboszcz parafii św. Klemensa w Wieliczce Ks. dr Wojciech Olszowski złożyli życzenia świąteczne wszystkim uczestnikom spotkania. Całości dopełniło wspólne kolędowanie przy akompaniamencie ks. Krzysztofa Dębskiego oraz rozdanie świątecznych prezentów. Młodzież oraz ich opiekunowie również sprawili nam świąteczną niespodziankę w postaci upominków, a także oficjalnie pożegnali panią Edytę – wcześniejszą koordynatorkę projektu. Święta Bożego Narodzenia niewątpliwie kojarzą się nam z rodzinną atmosferą, pełną miłości i szacunku. Dziękujemy Wspólnocie Młodzieży Niepełnosprawnej oraz naszym gościom, że właśnie w tej rodzinnej atmosferze mogliśmy spędzić ostatnie w tym roku spotkanie Siłowni Literackiej. Za piękne świąteczne podarunki serdecznie dziękujemy Fundacji Chomik - Ku Dobremu oraz Hurtowni Trokos. MBM w Wieliczce

foto: MBM w Wieliczce

Kinga Kosińska KURZAJKA

Seqoia

ZBĘDNOŚĆ

Kinga Kosińska „Kurzejka”,
wyd. Seqoia,

data premiery: 30 listopada 2021.

Kinga Kosińska to jedna z tych nietuzinkowych peryferyjnych pisarek, których głos wciąż nie wybrzmiewa donośnie, choć potrafi opowiadać o ludzkim wyobcowaniu w sposób pozbawiony jakiegokolwiek maniery, a jednocześnie zawsze zagadkowy i nieoczywisty. To autorka, która potrafiła opowiedzieć o tym, jak kobiecie może być dyskomfortowo z samą sobą, już w uznanym przez krytykę „Bрудnym różu”, gdzie problem tożsamości został połączony z kwestią identyfikacji seksualnej. Tamta książka była wprost bardzo intymnym dziennikiem, zapiskami z frontu walki o samostanowienie osoby transpłciowej. W nowej powieści ta kwestia powraca, gdy jedna z więźniarek jest już więźniem, jednak dokumentacja płci kieruje go do kobiecego oddziału. I myślę, że niekoniecznie tym miała się ponownie zająć „Kurzejka”. Poetycko już na wstępie opowiadająca o buncie wobec istnienia proza, która ucieka od uproszczonej symboliki, choć można mieć wrażenie, że ją wykorzystuje. Edyta od dwóch dekad funkcjonuje w przewidywalnym i monotonnym rytmie więziennego życia. Nic się nie zmienia i ma tak być stale. Edyta otrzymała najwyższy wymiar kary w polskim sądownictwie, ale oczywiste jest to, że jej dożycie w swym mroku i bezkompromisowości ma tu dużo szersze znaczenie. Kosińska fantazjuje na temat tego, co to znaczy być w więzieniu, co może być tym więzieniem i w jaki sposób są tworzone jego bezdyskusyjne granice. Sytuuje swoją bohaterkę w opozycji do ładu społecznego i kwestionuje jej społeczną przydatność. Edyta nie żałuje tego, co zrobiła, choć to jedno z wielu oczekiwań innych. Bohaterka wie, że żal nic tu nie zmieni. Nic nie zmienia się także w odwiecznej strukturze społecznej, która bardzo szybko pozbawia jednostki prawa do szczęścia i spełnienia, jeśli nie są podporządkowa-

Z GÓRNEJ PÓŁKI

ne oczywistym schematom, w których zawarte jest przede wszystkim radzenie sobie z życiem. Edyta sobie nie radzi. Właściwie już nie musi. Na zawsze pozostanie za kratkami i wiecznie będzie już tą, którą podmiotowo traktuje tylko więzienny system ewidencji. Retrospekcje, jakie proponuje Kosińska, bardzo dużo nam wyjaśniają, ale wciąż pozostaje dla nas zagadką to, co bohaterka naprawdę myśli o świecie, od którego została odsunięta. Wiwisekcja jej przeżyć prezentuje się bardzo czytelnie, mamy dostęp do prawie każdej emocji i z zadziwieniem obserwujemy, w jaki sposób te emocje są wyrażane. Tymczasem pozostaje zagadką i pewna otwartość tej prozy – czy bohaterka ze swą bolesnością odczuwania samej siebie i rezygnacją z tego, co mogłoby jeszcze zmienić jej tożsamość, jest tu kimś skończonym i zamkniętym w logicznym ciągu zmetaforyzowanych zdań? „Kurzejka”, która oryginalnie funkcjonuje już na etapie rezonującego w tej książce tytułu, jest opowieścią o dużej emocjonalnej wyrwie. Ale również o tym, co się dzieje, kiedy ta wyrwa dotyczy wypadnięcia z porządku ustalonego przez model rodzinny. Edyta czuje mocny związek emocjonalny z ojcem i w gorzkich słowach wspomina surową matkę. Kiedy ją poznajemy, żadna bliska osoba nie chce jej odwiedzić w miejscu, w którym przebywa. Bohaterka wydostała się z rodzinnej opresji, aby ponownie wejść w stan rozedrgania. To opresja niebycia adekwatną córką. Niedopasowania do wymagań i oczekiwań, które będzie tu miało bardzo surowe konsekwencje. Kinga Kosińska opowiada historię kobiety, która z jednej strony nie podołała wyzwaniom tak zwanego codziennego życia. Z drugiej jednak – wyzwaniem dla niej jest samoakceptacja. A przecież nie może być o niej mowy, skoro nienawidzi się siebie już choćby przez to, w jakim ciele się znajduje.

Najciekawsze jest to, co autorka fabularnie robi z sytuacją, która jest w pewien sposób zamknięta. Edyta nie zatraciła zdolności zagłębienia w głąb siebie, ona przede wszystkim utraciła żywy kontakt z drugim człowiekiem, bo z różnych powodów stała się zbędna. Ta zbędność będzie tu bardzo ciekawie przedstawiona. Przede wszystkim wówczas, kiedy odwzoruje klasyczny model odsuwania się od społeczeństwa i potęgowania niechęci do samej siebie, jakby wyznacznikiem człowieczeństwa zawsze miała być ludzka użyteczność i zawodowe spełnienie do pary

z tym osobistym. Przeglądając się temu, w jaki sposób bohaterka walczy z poczuciem bycia nikim, dostrzegamy furtki, które Kosińska otwiera w książce celowo skonstruowanej tak, by była odrobinę dydaktyczna w swej wymowie, ale znając wrażliwość tej pisarki, doskonale wiemy, że sporo w „Kurzejce” będzie rzeczy umownych. To poruszająca opowieść o tym, że życie samo w sobie może być pokutą i bardzo niewiele zależy od nas samych, kiedy uderzą w nas zaskakujące zbiegi okoliczności. Najciekawsze jest to, w jaki sposób ta teza zostaje tutaj wyrażona. Okazuje się, że niechęć wobec siebie to pochodna różnych idiosynkrazji oraz uprzedzeń, z którymi musimy się mierzyć, bo dotyczą tego, kim byliśmy. A kim się stajemy z poczuciem bycia kimś gorszym? Tu droga ku samoświadomości nie jest wcale oczywista. Mimo oczywistych dekoracji fabularnych. Mamy przecież zakład karny, jego edukacyjną rolę, ale i jego przekleństwo jako miejsca niepamięci. Przestrzeni, w której naprawdę stajemy się dla innych nikim. „Kurzejka” to opowieść o tym, że nawet w chwili największej rozpacz nie rezygnujemy z tego, by naprawdę zrozumieć swoje potrzeby i oczekiwania. W tym znaczeniu Edyta jest postacią walczącą, dynamiczną i rozwojową – choć przecież odnieść można wrażenie, że dramatycznie i mrocznie opowiedziała całą siebie w kolejnych rozdziałach powieści. Myślę, że Kosińska szuka nowych sposobów wyrażenia tego, jak bardzo potrzebna jest nadzieja na zmianę, kiedy w myśleniu o sobie dociera się do dna, nie widzi się żadnej możliwości zmiany. Edyta cierpi z powodu samej siebie, ale jednocześnie zdaje sobie sprawę, że można poszukać kontaktu z sobą nieco inaczej, w miejscach i okolicznościach dotychczas nieznanach. W tym rozumieniu „Kurzejka” to intrygująca powieść o determinacji, by podnieść się, uwierzyć w siebie, ale przede wszystkim zdać sobie sprawę z tego, że społeczna zbędność może być bardzo umowna. Jak ocalić sens półżycia? W jaki sposób zrozumieć, że półistnienie tak naprawdę jest istnieniem na całego i że pojmujemy się siebie przede wszystkim przed doświadczaniem wewnątrz bólu? Myślę, że to pełna autobiograficznych odniesień proza, a jednocześnie świadectwo tego, że Kinga Kosińska usiłuje w inny sposób opowiadać o swoich najbardziej intymnych doświadczeniach egzystencjalnych.

Jarosław Czechowicz krytycznym okiem

PAMIĘTAMY...

4 grudnia – świąteczny dzień w Wieliczce, ma też swoją tragiczną kartę w dziejach miasta. Tego dnia 1943 roku, na przeciwko warzelni, na ulicy niegdyś Krzyszkowskiej, dziś Edwarda Dembowskiego, niemieccy okupanci dokonali publicznej egzekucji 10 Polaków przywiezionych z więzienia Montelupich w Krakowie. Był to odwet za śmiertelne postrzelenie volksdeutscha Emanuela Kesslera przez żołnierza AK. Strzał padł podczas próby rozbrojenia Kesslera, który był komendantem straży przemysłowej w kopalni soli. Świadcami publicznej egzekucji w Wieliczce byli górnicy obserwujący całe zajście z okien warzelni. Dla upamiętnienia tej tragedii ufundowano pomnik ku pamięci bohaterów poległych za Ojczyznę w 1943 r. Pamięć o ofiarach tej strasznej zbrodni jest żywa wśród mieszkańców Wieliczki. UMiG Wieliczka

U MiG Wieliczka

W 40. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego w Polsce

40 lat temu, 13 grudnia 1981 r., w Polsce wprowadzono stan wojenny. Władzę w kraju przejęła Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego. Działacze NSZZ „Solidarność” z Lechem Wałęsą na czele zostali internowani, zawieszono prawa i swobody obywatelskie. W rocznicę wydarzeń burmistrz Wieliczki Artur Kozioł wraz z sekretarzem Gminy Adamem Markiem Panusiem złożyli kwiaty na wielkim cmentarzu przy grobie Janusza Kutuby, znanego lekarza związanego z naszym miastem, który w latach 1980-1989 był pierwszym przewodniczącym Komisji Zakładowej „Solidarności” w Akademii Medycznej, skazanym za działalność związkową w stanie wojennym. Na emeryturze pracował społecznie w poradni Pomoc Bliźniemu przy parafii św. Klemen-

sa w Wieliczce. 12 grudnia 2021 r. minęła 15. rocznica jego śmierci. W dowód uznania zasług tego wybitnego lekarza i społecznika na najbliższej sesji Rady Miasta podjęta zostanie uchwała o nazwaniu jednej z ulic Wieliczki imieniem Janusza Kutuby. Janusz Kutuba, urodził się 29 stycznia 1933 roku w Poznaniu. Absolwent Akademii Medycznej w Krakowie, Wydz. Lekarski (1956 r.), specjalista chorób wewnętrznych I i II stopnia. Lekarz kardiolog i Kliniki Kardiologii Collegium Medicum UJ. Współtworzył pierwszy w Krakowie ośrodek Reanimacji Kardiologicznej i Klinikę Rozruszników Serca. W latach 1980-1989 pierwszy przewodniczący Komisji Zakładowej „Solidarności” w Akademii Medycznej. W stanie wojennym został skazany za działalność związkową.

U MiG Wieliczka

Był przewodniczącym Komisji Zdrowia Rady Miasta Krakowa. Po 1990 roku sędzia Okręgowego Sądu Izby Lekarskiej. W latach 1995-2006 prowadził prywatną praktykę lekarską. Na emeryturze pracował społecznie w poradni Pomoc Bliźniemu przy parafii św. Klemensa w Wieliczce. UMiG Wieliczka

13 grudnia - rocznica wprowadzenia stanu wojennego

U MiG Wieliczka

Tablica pamiątkowa poświęcona Alfonsowi Długoszowi

Alfonsa Długosza, założyciela Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka upamiętnia tablica, którą odsłonił dyrektor muzeum Jan Godłowski 7 grudnia w obecności pracowników muzeum, wieliczian oraz dyrektorów muzeów prowadzonych i współprowadzonych przez ministra kultury i dziedzictwa narodowego. Tablica znajduje się na budynku pierwszej siedziby muzeum w Parku Kingi, niedaleko szybu Daniłowicza. Alfons Długosz (1902-1975) – pedagog, wizjoner, społecznik, fotografik i artysta. Z pasją stworzył Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka, które dziś zaliczane jest do największych górniczych muzeów w Europie.

Świadomy wartości niedocenianych, dawnych maszyn i urządzeń, znajdujących się w zagrożonych zniszczeniem opuszczonych wyrobiskach, rozpoczął ich poszukiwanie i gromadzenie. Wraz z górnikiem Franciszkiem Krzeczowskim przeszedł dziesiątki kilometrów od dawna nieużywanych i niebezpiecznych podziemnych terenów. Jego wytrwałości i niezwyklej pasji zawdzięczamy ocalenie bezcennych zabytków kultury materialnej górnictwa, przede wszystkim unikatowej w skali świata kolekcji dawnych, drewnianych maszyn wyciągowych. Używano ich w kopalni zanim pojawiły się maszyny parowe.

2 grudnia 1951 roku Alfons Długosz zorganizował pierwszą wystawę prezentującą uratowane w kopalni przedmioty, narzędzia i maszyny – datę jej otwarcia przyjmuje się za początek Muzeum. W ciągu kilku lat zbiory rozrosły się tak bardzo, że Alfons Długosz rozpoczął starania o powołanie Muzeum. Zyskał przychylną Ministerstwa Kultury i Sztuki, które wsparło projekt środkami finansowymi oraz kopalni, która przeznaczyła na ten cel zespół komór Russegger i Maria Teresa na głębokości 135 m. W 1956 roku Muzeum stało się oddziałem Państwowych Zbiorów Sztuki na Wawelu, a już od 1961 roku działało jako samodzielna instytucja podlegająca Ministerstwu Kultury i Sztuki. Alfons Długosz został pierwszym dyrektorem Muzeum i funkcję tę pełnił do 1975 roku.

Zgromadzone przez niego zbiory, badania oraz opracowania posłużyły do wpisania Kopalni Soli w Wieliczce na pierwszą Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO w 1978 roku – już po śmierci twórcy Muzeum.

W swej wizji Długosz wybiegł w przyszłość o całe dziesięciolecie, zapewniając instytucji nowoczesną wystawę stałą, podziemne kino, punkt pocztowy i kawiarenkę, a nawet multimedia. W sali kinowej, oprócz projekcji filmów, odbywały się konferencje np. PAN-u, tu także miało miejsce uroczyste otwarcie muzeum. Aby ułatwić zwiedzającym zrozumienie skomplikowanych zagadnień technicznych zilustrował działanie urządzeń i utworzył tym samym oryginalny komentarz do zabytkowych obiektów. Obrazy tworzą ujednolicony cykl i do dziś pełnią swoją funkcję. MŻK Wieliczka

U MiG Wieliczka

„Królewskie srebra stołowe” do 16 stycznia 2022 r.

Jeszcze tylko do 16 stycznia 2022 r. można oglądać wystawę królewskich sreber stołowych z kolekcji „Helga Matzke” w Zamku Żupnym w Wieliczce. Prezentuje ona wyjątkowej urody oraz szczególnej wartości wyroby złotnictwa należące w przeszłości do rodów królewskich, carskich i książęcych. Dzięki wystawie można zobaczyć, jak wyglądały stoły i ich przepych w czasie bankietów towarzyszących ważnym wydarzeniom królewskim - ślubom i koronacjom. Przybliży je zaaranżowany, reprezentacyjny stół z XVIII w. z zastawą dla 12 osób składającą się z ponad 70 przedmiotów. 12 stycznia o godz. 17.00 w Zamku Żupnym będzie miała miejsce prelekcja kustosz Klementyny Ochaniak-Dudek pt. „Skarbce, czyli od splendoru po „świętynie sztuki”. Przybliży ona tematykę skarbców władców od czasów średniowiecza, jak również późniejsze zbiory sztuki, tzw. Kunstkammery. Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka zaprasza. MŻK Wieliczka

U MiG Wieliczka

Nowy samochód bojowy dla OSP Chorągiewka

W sobotę 4 grudnia przy Domu Strażaka w Chorągiewce odbyło się uroczyste powitanie i poświęcenie nowego samochodu ratowniczo - gaśniczego marki Scania P360 New Generation. Kilka słów o specyfikacji samochodu: podwozie: Scania P360 NEW GENERATION, napęd: 4x2, półautomatyczna skrzynia biegów, moc silnika: 360KM, zbiornik wodny: 3000L, zbiornik na środek pianotwórczy: 300L, wciągarka 8t 30m liny, samochód spełnia normę EURO 6. Wykonawca zabudowy: Firma ISS Wawrzaszek z Bielska Białej. Środki na zakup samochodu pochodzą z trzech źródeł:

- dotacja z budżetu Gminy Wieliczka,
- dotacja z NFOŚ/WFOŚiGW,
- dotacja z KSRG.

W sobotnich uroczystościach udział wzięli m.in.: zastępca Burmistrza ds. Inwestycji Piotr Krupa, dyrektor Zarządzania Kryzysowego UMIG Wieliczka Krzysztof Kuhl, prezes Powiatowego Zarządu OSP RP Władysław Kucharski, komendant Miejsko Gminny Związku OSP RP Sebastian Szostak, komendant PSP w Wieliczce Leszek Kasiński. Nowy wóz strażacki poświęcił ks. Piotr Bieniek.

Był to trudny i pełen emocji rok. Oczekiwanie na przyznanie środków z dofinansowań, a także na wyniki starań wzbudzało wiele emocji. Efekt finalny przeszedł najśmielsze oczekiwania.

„Jako naczelnik OSP Chorągiewka, bardzo się cieszę, że udało się pozyskać fabrycznie nowy samochód ratowniczo-

-gaśniczy. Wspomniany samochód na pewno wzmocni potencjał bojowy jednostki OSP Chorągiewka, jednostki która działa w strukturach Krajowego Systemu Ratowniczo - Gaśniczego (KSRG) oraz w ramach Małopolskiej Brygady Obwodowej KRAK. Jest to nowoczesny samochód spełniający wymagania stawiane strażakom-ratownikom. - powiedział naczelnik OSP Chorągiewka Marcin Dębowski.

Samochód witany był z dużym rozmachem. „Pomimo kalendarzowej zimy pogoda była na tyle sprzyjająca, że pozwoliła zgromadzić liczne jednostki OSP oraz zaproszonych gości, mieszkańców - sympatyków.” - dodał prezes OSP Chorągiewka Waldemar Perz. UMIG Wieliczka

fot. Szymon Nowak 2021

NOWE AUTO STRAŻACKIE DLA OSP WIELICZKA KRZYSZKOWICE

6 listopada br. OSP Wieliczka Krzyszkowice powitała nowe, lekkie auto pożarnicze. Pojazd za 180 tys. zł, zakupiony dla strażaków przez Gminę Wieliczkę jest pierwszym w tej jednostce. OSP na wielickim osiedlu Krzyszkowice reaktywowano przed dwoma laty; wcześniej ochotnicza straż istniała tu od 1922 roku do lat 70. XX wieku. UMIG Wieliczka

fot. Szymon Nowak 2021

fot. Szymon Nowak 2021

fot. Szymon Nowak

fot. Szymon Nowak 2021

fot. Szymon Nowak 2021

fot. Szymon Nowak

XXV Otwarty Puchar Polski Wushu Kung Fu

W sobotę 4 grudnia na hali Centrum Rekreacyjno-Sportowego Bielany w Warszawie odbył się XXV Puchar Polski Kung Fu Wushu. Reprezentacja MKS Kung Fu liczyła 18 zawodników i wywalczyła aż 32 medale, w tym 14 złotych! Na wielkie słowa uznania zasłużyła niezawodna Wiktoria Dębosz, która wywalczyła złote medale we wszystkich konkurencjach, w jakich startowała! Bardzo dobry występ zaliczyła również Magda Skiba (trzy złota i jedno srebro). Wspomnieć należy również Michała Wronę, który świetnie zaprezentował się w konkurencji walk Qingda, dając najlepszą technicznie walkę z całego turnieju, jak i w konkurencji form ręcznych!

foto: archiwum klubu

Generalnie cała drużyna z Wieliczki zasługuje na uznanie! Widać, że postępy i dobrze przepracowany okres przygotowawczy procentują! Cieszy to tym bardziej, że trudny okres pandemiczny nie utrudnia regularnej pracy. W tym tygodniu ćwiczących w wielickiej Szkole Choy Lee Fut Kung Fu czeka zimowa sesja egzaminacyjna, później krótka regeneracja, przerwa świąteczna i w nowym roku kolejne wyzwania! Już w styczniu druga edycja KURSU SAMOOBRONY dla KOBIEC, na który zapraszamy wszystkie Panie! Słaba płeć wcale nie taka słaba! Do zobaczenia! MKS Kung Fu

SUKCES W MISTRZOSTWACH POLSKI OYAMA PFK W KUMITE

foto: archiwum klubu

27 i 28 listopada w Hali Rzeszowskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Rzeszowie, odbyły się XXVI Mistrzostwa Polski OYAMA PFK w Kumite. Udział w nich wzięło blisko 270 zawodniczek i zawodników z 33 ośrodków, w tym 24-osobowa reprezentacja naszego klubu, która wywalczyła 15 medali i 1 miejsce w klasyfikacji drużynowej. Serdecznie gratulujemy, OSU!

W czasie oficjalnej sobotniej ceremonii otwarcia zawodów Katarzyna Hebda otrzymała pas oraz certyfikat na honorowy stopień mistrzowski 1 dan za wieloletni i owocny wkład w rozwój Oyama karate w Polsce. Serdecznie gratulujemy i dziękujemy, OSU!

W sobotę przed południem rozegrana została konkurencja LEKKI KONTAKT z udziałem Młodzików i Juniorów Młod-

szych, w której bardzo dobrze spisali się nasi zawodnicy zdobywając 8 medali. Miejsca na podium zdobyli:

I miejsce: Adrianna Mróz, Jakub Pulsakowski, Adam Dybel

II miejsce: Aleksandra Zięcina, Noemi Kałuzińska, Jakub Folga, Szymon Janoszka

III miejsce: Magdalena Mróz

Po południu rozegrano konkurencję Knockdown, w której wystartowała trójka naszych reprezentantów: Patryk Hebda który wywalczył złoto oraz debiutanci w tej kategorii Kacper Hebda, który zdobył brązowy medal i Martyna Górak, która po zaciętych walkach zakończyła rywalizację na czwartym miejscu.

W drugim dniu Mistrzostw Polski rozegrano konkurencję SEMI-KNOCKDOWN z udziałem Juniorów

i Juniorów Starszych, nasza reprezentacja wywalczyła kolejnych 5 medali, a Hubert Biernat dodatkowo tytuł najlepszego zawodnika tej konkurencji.

Miejsca na podium zdobyli:

I miejsce: Kacper Banaś, Biernat Hubert, Marek Tomasiak

II miejsce: Filip Woszczek

III miejsce: Antoni Skubisz

Opiekunami sportowymi naszych zawodników byli Sensei Jarosław Hebda, Sebastian Nowak oraz Sempai Michał Płonka, obowiązki sędziowskie wypełniał Sempai Jakub Drzewieck BARDZO DZIĘKUJEMY WSZYSTKIM ZAWODNIKOM, TRENEROM I RODZICOM ZA POMOC I OWOCNĄ WSPÓŁPRACĘ, OSU!

WSPIERAMY POTRZEBUJĄCYCH

Okres Bożego Narodzenia to czas, kiedy wspólnie z bliskimi zasiadamy do wigilijnego stołu, dzielimy się opłatkiem i wspólnie koledujemy. Tuż przed świętami Wielickie Centrum Kultury przygotowało paczki dla potrzebujących, podtrzymując piękną tradycję dzielenia się z innymi. Wspólnie z burmistrzem Mia-

sta i Gminy Wieliczka, Miejsko-Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej, Kółkami Gospodyń Wiejskich z Osiedlowego Koła Gospodyń „Kościszki”, Jankówki, Kokotowa, Grabia, Byszy, Chorągwi, Kozmic Wielkich, a także panią Danutą Idzi oraz Piekarnią Włodzimierza Hartabusa przygotowaliśmy 30 paczek,

które trafiły do najbardziej potrzebujących. W paczkach znalazły się produkty i potrawy, które umilą świąteczny czas, a także niezbędne produkty higieniczne, artykuły gospodarcze oraz ubrania. Wraz z paczkami do rodzin trafiły również najlepsze świąteczne życzenia. Wielickie Centrum Kultury

foto: Wielickie Centrum Kultury

...by zdrowym być

CZOSNEK

ALLIUMSATIVUM L. Z RODZINY LILIOWATYCH LILIACAE

W Polsce dziko rośnie 16 odmian czosnku - czosnek niedźwiedzi, czosnek zielony, czosnek syberyjski, czosnek wężowy. W uprawach na terenie Polski wyróżniamy: czosnek wiosenny, inaczej nazywany jarym - Jarus, Cyryl, oraz czosnek zimowy (ozimy) Arkus, Harnaś, Huzar, Ornak, Orlik, Zawrat, Mega, Ceves. Odmiany charakteryzują się różnicowaną wielkością ząbków w główce (średnio od 5 do 20), wagą główki od 20 do 80g i kolorem tuski.

Czosnek używany jest w postaci świeżej, wysuszonej, sproszkowanej, maceratu olejowego, olejku eterycznego i ekstraktu suchego. Jest wykorzystywany do produkcji preparatów hipotensyjnych, które obniżają poziom cholesterolu i ciśnienie krwi. Zmniejsza odkładanie się blaszek miażdżycowych i zwiększa aktywność przeciwzakrzepową. Młode, wiosenne liście czosnku niedźwiedziego to także lek i świetna przyprawa.

Świeże ząbki czosnku zawierają olejki lotne w tym alliinę, enzymy, aloeany, białka, sole mineralne (siarka, selen, magnez, wapń, potas), pierwiastki: chrom, nikiel, kobalt, wanad, żelazo, witaminy A, B1, B2, C, PP, aminokwasy (cysteina) i saponiny sterydowe. Olejek czosnkowy ma właściwości przeciwpasożytnicze, żółciopędne i silne działanie bakterio-bójcze. Dzięki zawartości olejków eterycznych i związków siarkowych czosnek zapobiega infekcjom wirusowym układu oddechowego, usprawnia przepływ krwi w organizmie.

Czosnek ma również wpływ na mikroflorę jelitową i na wiele rodzajów bakterii. Wspomaga trawienie, pomaga na zgagę. Zwalcza pasożyty układu pokarmowego, które gnieźdzą się w dwunastnicy i tam należy dostarczyć substancje p/zapalne, p/bakteryjne i p/wirusowe. Dzięki zawartości silnych przeciwutleniaczy pomaga w walce z nowotworami. Przeciwtleniaczewspomagają hamowanie procesów starzenia się organizmu i pobudzają produkcję insuliny. Zawiera środek dezynfekcyjny na rany czy ukąszenia owadów.

Skuteczność czosnku uzyskamy, rozgniatając go, co uwolni allinazę. Powstaną związki aktywne allicyna i tiolsulfina o działaniu antybiotycznym, a uwolniony ajoen to substancja czynna wspierająca limfocyty. Do spożycia jest gotowy po 10 minutach. Uszkodzony ząbek czosnku wydziela allicynę pod wpływem enzymu z alliny, tracąc swoje właściwości. Zalecana dawka to 1 ząbek po kolacji (2 godziny) i przeżuwać. Sok z czosnku niszczy bakterie wnikając w pojawiające się ranki, gdzie gnieźdzą się pasożyty i bakterie.

Przykry zapach niwelujemy: masłem czosnkowym czy spożywając czosnek z kromką chleba z masłem i rozdrobnioną natką pietruszki - równej ząbkowi czosnku - większa ilość może podrażnić pęcherz moczowy, z miętą, jabłkiem, cytryną czy żując ziarno kawy. Osoby z niewydolnością wątroby, podrażnionym żołądkiem, refluksem, zażywające leki przeciwzakrzepowe powinny się skonsultować z lekarzem.

Zdzisław Kapera

ZNAJDŹ 8 SZCZEGÓŁÓW, KTÓRYMI RÓŻNIĄ SIĘ OBRAZKI

rys. Joanna Krawczyk

REPERTUAR STYCZEŃ 2022 KINO WIELICKA MEDIATEKA sieć kin studyjnych

TRUFLARZE	MISTRZ	AINBO - STRAŻNICZKA AMAZONII
3 stycznia 10:00	8 stycznia 10:00	8 stycznia 10:00
7 stycznia 18:00	9 stycznia 15:00	9 stycznia 15:00
8 stycznia 17:00	10 stycznia 18:00	16 stycznia 15:00
9 stycznia 17:00	12 stycznia 18:00	23 stycznia 15:00

POWROT DO TAMTYCH DNI	C'MON C'MON PREMIERA	MISIEK EKIPA NA WAKACJACH
14 stycznia 18:00	5 stycznia 18:00	9 stycznia 15:00
15 stycznia 18:00	21 stycznia 18:00	16 stycznia 15:00
16 stycznia 18:00	22 stycznia 18:00	23 stycznia 15:00
17 stycznia 18:00	23 stycznia 18:00	

JAK OCALIĆ SMOKA	O CZYM DZISIAJ MARZĄ ZWIERZĘTA	SZEF ROKU
8 stycznia 15:00	15 stycznia 15:00	28 stycznia 18:00
15 stycznia 15:00	22 stycznia 15:00	29 stycznia 18:00
22 stycznia 15:00	29 stycznia 15:00	31 stycznia 18:00
29 stycznia 15:00		

KINO WIELICKA MEDIATEKA, PLAC M. SKULIMOWSKIEGO 3, WIELICZKA, TEL. 123858838, FACEBOOK: KINO WIELICKA MEDIATEKA

FILMOWE FERIE 17-27 STYCZNIA 2022 OD PONIEDZIAŁKU DO CZWARTKU O GODZ. 10:00 KINO WIELICKA MEDIATEKA sieć kin studyjnych

BILETY W CENIE - 14 ZŁ

O CZYM DZISIAJ MARZĄ ZWIERZĘTA	MISIEK EKIPA NA WAKACJACH	AINBO - STRAŻNICZKA AMAZONII
17 stycznia 10:00	18 stycznia 10:00	20 stycznia 10:00
19 stycznia 10:00	25 stycznia 10:00	26 stycznia 10:00
24 stycznia 10:00		

KINO WIELICKA MEDIATEKA, PLAC M. SKULIMOWSKIEGO 3, WIELICZKA, TEL. 123858838, FACEBOOK: KINO WIELICKA MEDIATEKA

*Z pandemią weź rozwód Nowy Roku drogi,
by nasze serca nie zaznały trwogi,
byśmy ust i nosa już nie zakrywali,
a częściej do siebie się uśmiechali.*

*Okrutna pandemia moc istnień zabrała,
niejedna rodzina morze też wylała,
kiedy gaśły oczy, serce już nie biło,
w zaświaty KOCHANIE nasze odchodziło.*

*Co nam pozostało, bezsilność i niemoc,
gdy przyjdzie niezwykła sylwestrowa noc,
gdy podstawisz kroki na naszej ziemi,
Nowy Roku witaj! Ale bez pandemii.*

Krystyna Ślusarczyk

OFERTA

Spółdzielnia Rolniczo – Handlowa „SOCHA” w Wieliczce, ogłasza przetarg ofertowy na sprzedaż działki 612, o pow. 25, 40 ha, położonej w Wieliczce, Plac Kościuszki 1, zabudowanej: budynkiem administracyjno-handlowym, wpisanym do rejestru zabytków, budynkiem magazynowym i budynkiem handlowym, dla której w Sądzie Rejonowym w Wieliczce, Wydział IV Ksiąg Wieczystych, prowadzona jest księga wieczysta o numerze KR 11 / 00002432/9. Na parterze budynku mieszczą się lokale handlowe i użytkowe, a na pierwszym piętrze, pomieszczenia administracyjne.

Bliższe informacje można uzyskać w biurze Spółdzielni na I p. budynku lub pod numerami telefonów: 12 288 25 74, 12 278 17 23.

Oferty należy składać w zamkniętych kopertach w biurze Spółdzielni lub przesać pocztą do 31 stycznia 2022 r.

Spółdzielnia zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyny, a o wynikach przetargu oferty zawiadomieni zostaną pisemnie lub telefonicznie, na wskazany w ofercie adres kontaktowy.

Małopolski Bank Spółdzielczy

Zawsze Twoim Bankiem

Wyjątkowych
Świąt Bożego Narodzenia,
zdrowia, nadziei na każdy dzień
oraz szczęścia, które sprawi,
że podjęte działania zakończą się sukcesem.
Wszelkiej pomyślności w Nowym 2022 Roku
wraz z serdecznymi podziękowaniami
za dotychczasową współpracę

życzą

Rada Nadzorcza, Zarząd i Pracownicy
Małopolskiego
Banku Spółdzielczego

www.mbsw.pl

Oddział w Wieliczce

32-020 Wieliczka, ul. Kilińskiego 2, tel.:12 278 13 95

Oddział w Krakowie

30-611 Kraków, ul. Wystouchów 4, tel.:12 654 56 16

Oddział w Niepołomicach

32-005 Niepołomice, ul. Kościuszki 20, tel.:12 281 12 20

Oddział w Kłaju

32-015 Kłaj nr 654, tel.:12 284 14 33

Oddział w Myślenicach

32-400 Myślenice, Rynek 16, tel.:12 272 02 24

Oddział w Gdowie

32-420 Gdów, Rynek 106, tel.:12 251 60 00

Centrala Małopolskiego Banku Spółdzielczego

32-020 Wieliczka, ul. Kilińskiego 2, tel.:12 278 14 66; fax:12 289 44 40; e-mail: info@mbsw.pl